Tax Justice Norge

REELT EIERSKAP I NORGE

Ny analyse av registeret over reelle rettighetshavere

Tax Justice Norge

© Tax Justice Norge
Oslo, november 2026
www.taxjustice.no

Rapporten er skrevet og utgitt av **Tax Justice Norge**.
KPMG har bistått med teknisk uttrekk og analyse.
Prosjektet er finansiert av **Finansmarkedsfondet**.

Forfattere: Jonas Veland, Kaja Guttormsgaard og Andreas Fjeldskår.
Grafisk design: Tora Danielsen, Kaja Guttormsgaard og Jonas Veland.

Henvendelser om rapporten kan rettes til info@taxjustice.no.

FINANSMARKEDSFONDET

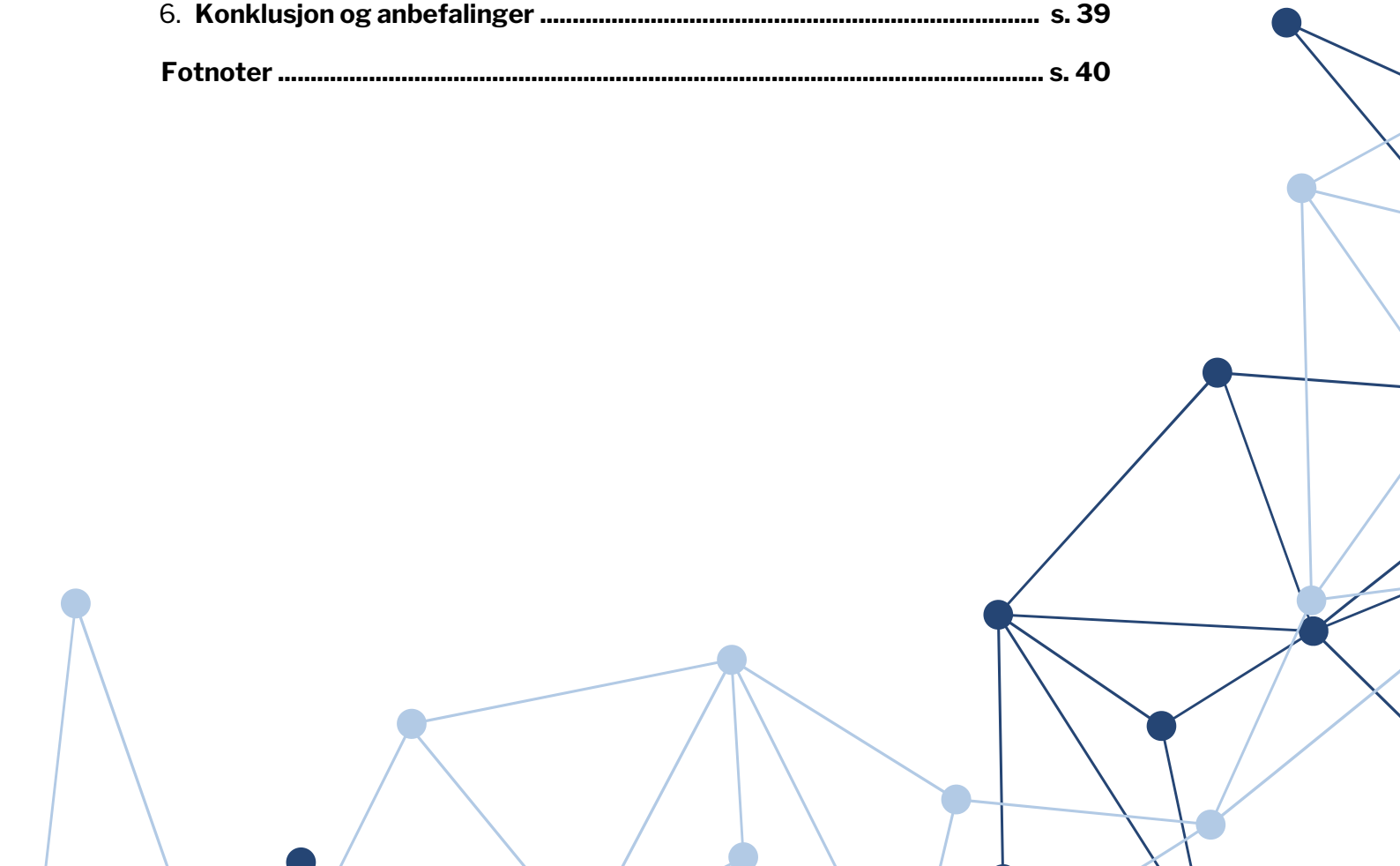
INNHOLDSFORTEGNELSE

Sammendrag ..... **s. 3**

Hovedfunn ..... **s. 4**

1. **Innledning** ..... **s. 5**
   - Hva er en reell rettighetshaver? ..... s. 5
2. **Registeret i 2026** ..... **s. 7**
3. **Hva kan registeret fortelle om eierskap?** ..... **s. 9**
   - Om analysen ..... s. 9
   - Overordnet innhold i registeret ..... s. 12
   - Nærmere om utvalgte virksomheter ..... s. 27
4. **Hvor tilgjengelig er registeret?** ..... **s. 33**
   - Teknisk status ..... s. 33
   - Har de som skal ha tilgang, faktisk tilgang? ..... s. 34
5. **Diskusjon: fungerer registeret som et åpenhetstiltak?** ..... **s. 36**
   - Etterlevelse og kvalitet i registerets innhold ..... s. 36
   - Ny informasjon om eierskap av norske virksomheter ..... s. 36
   - Registeret kan styrkes av andre kilder ..... s. 37
   - Tekniske og politiske valg begrenser bruk ..... s. 38
6. **Konklusjon og anbefalinger** ..... **s. 39**

Fotnoter ..... **s. 40**

SAMMENDRAG

Åpenhet om hvem som eier hva er en forutsetning for mye av det som bygger et godt samfunn. Det nye registeret over reelle rettighetshavere skal bidra til mer åpenhet om eierskap av norske virksomheter.

Men åpenhetstiltak gir ikke automatisk åpenhetseffekt. Kun et fåtall aktører har tilgang til registeret, og tilgangsmekanismen er svært vanskelig tilgjengelig. Flere av de som har tilgang på papiret, får ikke tilgang i praksis. Dette inkluderer offentlige etater.

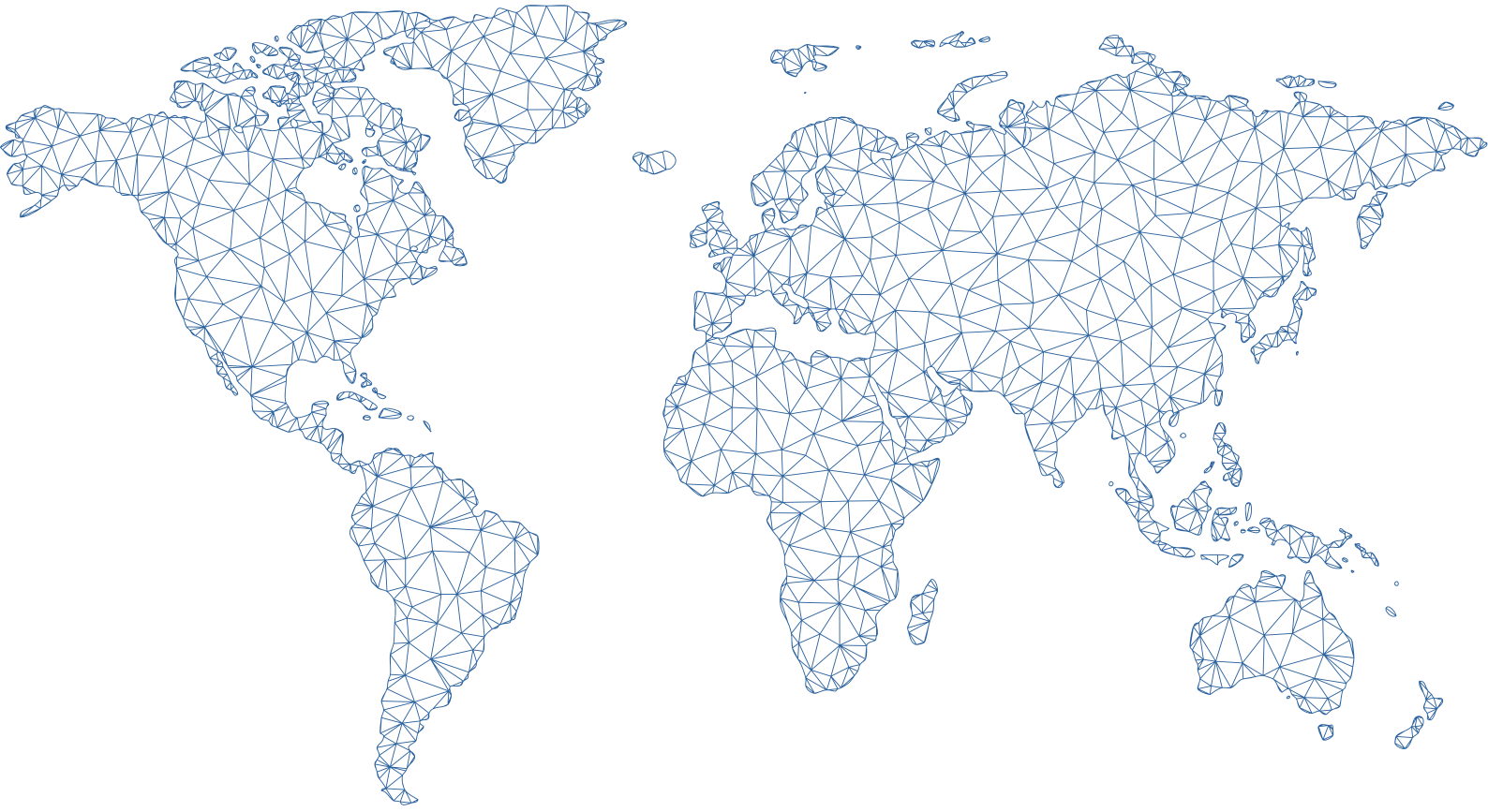
I fjor presenterte Tax Justice Norge vår første kartlegging av det nye eierregisteret. I årets rapport går vi lengre. Formålet med denne rapporten er å gi et oppdatert bilde av hvorvidt, og hvordan, registeret over reelle rettighetshavere har gitt oss økt informasjon om eierskap i Norge, og sette dette i sammenheng med i hvilken grad registeret faktisk kan tas i bruk og skaper mer åpenhet i praksis.

Vi presenterer nye funn fra registeret, om omfang og avvik, kompleksitet og utenlandsk eierskap. Her kobler vi også på andre datakilder, herunder aksjonærregisteret, regnskaps-registeret og anbudsdata. Denne delen av rapporten gir et oppdatert innblikk i hva registeret kan fortelle om eierskap, og inviterer journalister, forskere og andre aktører i samfunnsdebatten til å ta åpenheten i bruk.

For en slik motivasjon trengs. I rapporten viser vi også at terskelen for å ta registeret i bruk er høy, all den tid en velfungerende innsynsløsning ikke eksisterer.

Når kun et fåtall aktører har tilgang, er det desto viktigere at de tar det i bruk. Et tiltak som ikke brukes, bidrar ikke til mer åpenhet.

Rapportens hovedfunn finner du på neste side.

Dimensjon	Hovedfunn
A. Omfang og avvik	97,8 % rapporteringspliktige virksomheter har rapportert
	19,5 % av virksomheter får vi ikke nye opplysninger om eierskap for, enten fordi de ikke har reelle rettighetshavere, ikke har meldt inn eller ikke har meldt informasjon som gjør det mulig å identifisere eierskap
	937 virksomheter har kun døde rettighetshavere
	43 virksomheter har kun barn under 15 som rettighetshavere.
B. Kompleksitet	Én virksomhet har registrert 21 mellomliggende virksomheter mellom seg selv og den reelle rettighetshaveren
	48 personer er registrert som reell rettighetshaver i mer enn 100 virksomheter
	Én person er oppgitt som reell rettighetshaver i 572 virksomheter
C. Utenlandsk eierskap	14 678 virksomheter eies fra eller via utlandet.
	8 423 personer bor i utlandet og eier virksomheter i Norge. 2 696 av disse er norske statsborgere.
	10 678 virksomheter har reelle rettighetshavere bosatt i EU/EFTA, og 3 478 har reelle rettighetshavere bosatt i resten av verden
	775 virksomheter har kun rettighetshavere bosatt i Norge, men likevel registrert utenlandske mellomliggende virksomheter
D. Sveits	3 272 virksomheter har rettighetshavere bosatt i Sveits. 91,2 % av disse er eid av norske statsborgere
	246 rettighetshavere har norsk statsborgerskap og bor i Sveits
E. Sikkerhetspolitisk risiko	118 virksomheter eies fra eller via Russland, Kina og Iran.
	203 virksomheter eies fra eller via land på listen over hvitvaskingsrisiko etter hvitvaskingsforskriften.
F. Skatteparadis	6 636 virksomheter eies fra eller via et skatteparadis.
G. Størrelse på virksomheter	Sannsynligheten for at en virksomhet ikke navngir en reell rettighetshaver, er eid fra eller via utlandet, og er eid fra eller via skatteparadis, øker jo større virksomheten er
H. Kritisk infrastruktur	696 virksomheter innen kritisk infrastruktur eies fra eller via skatteparadis.
I. Datasentre	13 virksomheter som driver datasenter har reelle rettighetshavere bosatt i skatteparadis.
J. Velferd	462 barnehager eies fra Sveits, av fire unike norske statsborgere.

1. INNLEDNING

Hvem eier norske virksomheter?

Åpenhet om hvem som eier hva er en forutsetning for mye av det som bygger et godt samfunn. Skjult eierskap undergraver skattesystemet, og muliggjør korrupsjon, hvitvasking, terrorfinansiering og sanksjonsomgåelser. Tematikken får også en stadig større plass i risikovurderingene til Økokrim, E-tjenesten og Nasjonal sikkerhetsmyndighet. Når vi ikke vet hvem som eier hva, kan vi ikke utelukke koblinger til regimer som ikke vil oss vel.

Et av de viktigste stegene for mer åpenhet i eierskap er å kreve opplysninger om hvilke fysiske personer som står bak virksomheter. Registre over reelle rettighetshavere er derfor et sentralt tiltak. Stortinget vedtok et slikt register i 2015, og det sto omsider klart ti år senere.
I august 2025 skulle vi altså for første gang ha en fullstendig oversikt over reelt eierskap i Norge. Men hadde vi da større åpenhet?

I november 2025 presenterte Tax Justice Norge vår første analyse av registeret, gjennom rapporten *Skjult eierskap i Norge*. [1] Formålet var å vurdere i hvilken grad dagens register møter forventningene fra Stortinget og sikrer tilstrekkelig åpenhet om eierskap i Norge.

Det er bred enighet i forskningen om at noen sentrale forutsetninger må være på plass for at åpenhetstiltak faktisk skal skape åpenhet. [2] Informasjonen må blant annet være lett tilgjengelig og billig å ta i bruk. Ikke minst må interessenter vite at åpenhetstiltaket finnes.

I rapporten fra 2025 fant vi at registeret gir innsyn i eierforhold som tidligere har vært skjult. Men det var tydelig allerede den gang at både teknisk utforming og politiske valg begrenset registeret som et åpenhetstiltakt.

Samtidig var det for tidlig å si noe om hvordan registeret brukes av aktørene som skulle ha tilgang. Offentlige etater, rapporteringspliktige, presse, forskere og sivilsamfunn hadde tilgang på papiret, men har de faktisk tatt tilgangen i bruk?

Dette spørsmålet forsøker vi å besvare i årets rapport. Mangel på bred kjennskap til registeret kombinert med utfordringene knyttet til tilgang, gjør at **mange som bør bruke registeret, ikke gjør det i tilstrekkelig grad.** Det gjelder alt fra journalister til offentlige etater. Samtidig er det mye nyttig informasjon i registeret, som bør motivere at flere tar det i bruk.

I denne rapporten gjør vi to ting. For det første presenterer vi **en rekke nye funn om eierskap** av norske virksomheter forankret i registeret over reelle rettighetshavere. Ved å illustrere hvordan registeret kan brukes, ønsker vi å oppfordre til videre undersøkelser og rettferdiggjøre arbeidet det tar å få tilgang til informasjonen i dag. For det andre utvider vi analysen om tilgjengeligheten av registeret og den tekniske utformingen ved å hente inn **erfaringer med å bruke registeret** fra en rekke forskjellige typer aktører. Økt oppmerksomhet om både innholdet i registeret og begrensninger i tilgangen bidrar til å forbedre både bruk og utforming av registeret. **Dette vil styrke tiltakets åpenhetseffekt på sikt.**

Rapporten er utarbeidet i samarbeid med KPMG. KPMGs bidrag er begrenset til teknisk uttrekk fra og analyse av registeret, innenfor de krav til tilgang og anonymitet som Tax Justice Norge er underlagt. Rapportens øvrige innhold er utarbeidet av Tax Justice Norge, og står for Tax Justice Norges regning.

Vi starter med en oppdatering på den politiske prosessen rundt registeret over reelle rettighetshavere (kapittel 2), før vi ser på registerets innhold (kapittel 3) og utfordringer knyttet til tilgang (kapittel 4). Avslutningsvis drøfter vi funnene (kapittel 5) og gir anbefalinger til hvordan arbeidet for større åpenhet om eierskap kan styrkes (kapittel 6).

HVA ER EN REELL RETTIGHETSHAVER?

En reell rettighetshaver er en fysisk person som eier eller utøver kontroll over et selskap eller en annen form for juridisk enhet. Dette kan tilsvare personer som eier aksjer direkte (aksjonærer), men gjelder også indirekte eierskap eller kontroll gjennom andre selskaper eller særskilte avtaler. [3] Dette fører til at reelle rettigheter kan være annerledes enn hva et aksjeeierskap kan gi inntrykk av. Lov om register over reelle rettighetshavere i Norge regner kun personer som **eier eller kontrollerer mer enn 25 prosent av en virksomhet** som reelle rettighetshavere.

Det er likevel mulig at eierforhold som faller under denne terskelen kan være interessante.

HVORFOR VIL NOEN SKJULE EIERSKAP?

Ettersom land har ulike regler om åpenhet og registrering av eierskapsforhold, er det ikke nødvendigvis ulovlig å skjule eierskap. Men motivasjonen for å gjøre dette er ofte problematisk. Noen av de mest vanlige årsakene til skjult eierskap er [1]:

- Et ønske om anonymitet og å beskytte forretningshemmeligheter
- Sanksjonsunngåelse
- Skjule ulovlige inntekter eller verdier fra bestikkelser og korrupsjon
- Skjule interessekonflikter
- Skjule eierskap til eiendommer, kunst, selskaper og andre verdier
- Unndra skatt
- Unndra seg erstatningsansvar
- Skjule og unndra verdier fra ektefeller, barn, arvinger, forretningspartnere, kreditorer eller andre. [3]

2. REGISTERET I 2026

2.1 Ti år senere

Fjorårets rapport ga en detaljert oversikt over den politiske prosessen som førte frem til åpningen av det norske registeret over reelle rettighetshavere. [4] Denne historien er viktig for å forstå både den politiske rammen for registeret som et åpenhetstiltak, men også hvordan begrensninger for registerets bruk har oppstått.

Åpningen i 2024, med fullstendig informasjon i 2025, utkvitterte endelig Stortingets vedtak fra 2015 om å «sikre åpenhet om eierskap i norske selskap og styrke innsatsen mot skattekriminalitet, korrupsjon og hvitvasking». [5] Lov om register over reelle rettighetshavere ble vedtatt i 2019, men lanseringen av registeret har blitt utsatt i flere omganger grunnet tekniske og juridiske utfordringer.

2.2 Forholdet til EU-retten

Den politiske behandlingen av registeret over reelle rettighetshavere har gjennomgående fokusert på at økt åpenhet skal tjene en rekke samfunnshensyn. Gitt alle disse hensynene, har det vært et sentralt prinsipp at registeret skulle kunne brukes av så mange som mulig.

Samtidig har den politiske prosessen vært tett knyttet til utviklingen av antihvitvaskingsarbeidet (AML) i EU. Det er nemlig et krav under EUs hvitvaskingsdirektiver å opprette nasjonale registre over reelle rettighetshavere.

Rammene for registrene i EU har endret seg i tråd med nye hvitvaskingsdirektiver og juridiske prosesser, med konsekvenser også for registeret i Norge. Særlig graden av tilgjengelighet har blitt påvirket. Det femte hvitvaskingsdirektivet la opp til at EU-landenes registre over reelle rettighetshavere skulle være offentlig tilgjengelige. Dette ble utfordret i EU-domstolen i 2022, som vurderte åpenheten som et uforholdsmessig inngrep i retten til personvern [6].

I dag har de fleste EU-land lukket sine registre for innsyn fra andre enn offentlige myndigheter, rapporteringspliktige etter hvitvaskingsloven og de med legitim interesse (for eksempel presse, forskere, sivilsamfunn). Også i Norge ble graden av innsyn begrenset gjennom en lovendring i 2024, begrunnet i rettslig tvil i etterkant av EU-dommen fra 2022. [8] Da Stortinget vedtok lovendringen, la de likevel vekt på at regjeringen skulle fortsette arbeidet for å oppklare den rettslige tvilen, og i framtiden åpne registeret for allmennheten. [9]

SAMFUNNSHENSYN NEVNT AV STORTINGET [7]

- Styrke innsatsen mot skattekriminalitet, korrupsjon og hvitvasking
- Motvirke skatteunndragelse og sikre det norske skattegrunnlaget
- Bidra til et mer transparent næringsliv
- Sikre bedre informasjon om eierskap av eiendom
- Forbedre åpenhet knyttet til offentlige innkjøp
- Støtte målretting og etterlevelse av sanksjoner
- Få bedre oversikt over konsentrasjon av eierskap i markeder
- Bidra til rettferdig fordeling
- Styrke forskning
- Bidra til finansiering av offentlige tjenester
- Beskytte det økonomiske systemet og bidra til å ivareta et fungerende demokrati

2.3 EUs sjette hvitvaskingspakke

Siden den gang har EUs sjette hvitvaskingspakke kommet, som blant annet klargjør rammene for tilgang til registre over reelle rettighetshavere.

Regjeringen opprettet en arbeidsgruppe som fikk i oppgave å vurdere hvordan pakken bør gjennomføres i Norge, inkludert konsekvensene for det norske registeret.

Regjeringen opprettet en arbeidsgruppe som fikk i oppgave å vurdere hvordan pakken bør gjennomføres i Norge, inkludert konsekvensene for det norske registeret.

Denne arbeidsgruppen sendte sin rapport på høring våren 2026. [10] I rapporten foreslår arbeidsgruppen oppdaterte regler om tilgang til registeret som skal sikre at flere kan få tilgang, deriblant offentlige innkjøpere.

Per november 2026 har regjeringen ikke fremmet et forslag om lovendringer basert på rapporten fra arbeidsgruppen. Det gjenstår dermed å se om tilgangen til registeret i Norge vil utvides. Det virker imidlertid lite sannsynlig at det vil tilgjengeliggjøres for allmennheten i denne omgang. Det mest sannsynlige er at gruppen som får tilgang på bakgrunn av legitim interesse utvides.

På sikt kan denne vurderingen likevel bli annerledes. I TC-saken fra 7. mai 2025, [11] bekrefter EFTA-domstolen at ytterligere aktører enn kun de med hjemmel i AML-regelverket kan få tilgang til registeret hvis dette er forankret i andre samfunnshensyn. Det anerkjennes også i rapporten fra arbeidsgruppen at kravene til å kvalifisere som aktør med legitim interesse «må vurderes i lys av at det norske registeret har et bredere formål enn forebygging og bekjempelse av hvitvasking, primærlovbrudd og terror-finansiering». [12]

For at registeret i Norge skal kunne brukes til å oppnå dette bredere formålet, er det altså viktig å vurdere flere forhold, inkludert spørsmålet om hvem som har tilgang.

En annen dimensjon er om de som skal ha tilgang i dag, faktisk kan ta denne i bruk. Dette er både et praktisk spørsmål om regelverket og den tekniske løsningen, men fordrer også at disse aktørene har kjennskap til at registeret finnes, og hva informasjonen der kan brukes til.

I resten av denne rapporten undersøker vi nettopp disse dimensjonene.

Figur 1: Tidslinje for politisk prosess

2015
Stortinget vedtar å opprette registeret over reelle rettighetshavere

2019
Stortinget vedtar lov om register over reelle rettighetshavere

2022
En dom i EU-domstolen innskrenker handlingsrommet rundt registeret

2023
Lanseringen av det norske registeret utsettes i kjølvannet av EU-dommen

2024
Registeret i Norge blir lansert, men med ufullstendig informasjon

2025
Frist for å rapportere opplysninger for alle rapporteringspliktige virksomheter

2026
Registerfører begynner å utstede tvangsmulkt ved manglende registrering

3. HVA KAN REGISTERET FORTELLE OM EIERSKAP?

Denne delen av rapporten handler om hva registeret kan og ikke kan fortelle oss om eierskap i Norge i dag. Vi ønsker å illustrere hva registeret kan brukes til, for å invitere til videre undersøkelser fra aktører som har, eller burde ha, tilgang.

Analysen er delt i to. Først gjør vi en overordnet framstilling av informasjonen i registeret, og hva den kan fortelle oss om eierskap i Norge. Denne delen av analysen er sammenlignbar med rapporten fra 2025, med fokus på omfang og avvik, kompleksitet i eierkjeder og utenlandsk eierskap. Deretter zoomer vi inn på en rekke temaer med særlig samfunnsrelevans: koblinger til skatteparadis og land med sikkerhetspolitisk risiko, eierskap av kritisk infrastruktur, datasentre, anbudsvinnere og velferd.

3.1 Om analysen

I denne analysen fokuserer vi på opplysninger som er registrert om virksomheter i registeret over reelle rettighetshavere. Vi ser på antall virksomheter med manglende informasjon, utenlandske koblinger og lignende. Noen få steder, der det er relevant, ser vi på antall rettighetshavere.

Et generelt poeng om informasjonen i registeret, og dermed denne analysen, er at den må leses som et minimum av hva vi kan si om eierskap i Norge. Ikke alle virksomheter er å finne i registeret. I tillegg er det en betydelig andel virksomheter som ikke har reelle rettighetshavere, fordi ingen eier eller kontrollerer en andel som overskrider terskelen på 25 prosent av virksomheten. Som vi ser i delen om omfang og avvik, finnes det i tillegg virksomheter som har rapportert mangelfulle opplysninger om rettighetshavere. Dette betyr at det finnes en rekke virksomheter som vi ikke kan si noe om eierskapet til, med bakgrunn i registeret over reelle rettighetshavere.

Hovedfokuset i analysen er å se på hva vi kan si om eierskap i Norge ved bruk av registeret. Men registeret er ikke den eneste kilden til eierskapsinformasjon vi har. For å vise både hva registeret ikke kan si, men også hvilken merverdi det har satt i sammenheng med andre datapunkter, supplerer vi også analysen med andre datakilder.

3.1.1 KORT OM METODEN

Analysens datagrunnlag kommer fra et stort antall API-spørringer til registeret over reelle rettighetshavere, gjennomført i oktober 2026. Ettersom rapporteringsplikten er løpende og endringer skal skje når eierforhold endrer seg, reflekterer dataene kun et øyeblikksbilde av innholdet i registeret.

Spørringene er gjort med basis i organisasjonsnumrene som ligger i enhetsregisteret. Hensikten med det store antallet spørringer er å kunne gi deskriptiv statistikk om registerets innhold, og danne et bilde av trender innen eierskap og kontroll av norske virksomheter.

Informasjonen en får tilgang til i registeret inneholder enkelte personopplysninger. Av hensyn til personvern har vi anonymisert informasjonen, både i vårt eget arbeid og i funnene vi nå presenterer. I vårt arbeid har reelle rettighetshavere fått en unik identifikator, som har gjort at vi kan erstatte informasjon om navn og fødselsdato (såkalt «hashing»). Identifikatoren kan ikke bli sporet tilbake til personsensitive data.

Videre presenterer vi kun aggregert statistikk, ikke undersøkelser av enkeltpersoner eller enkeltvirksomheter.

Dimensjon	Hovedfunn
A. Omfang og avvik	97,8 % rapporteringspliktige virksomheter har rapportert
	19,5 % av virksomheter får vi ikke nye opplysninger om eierskap for, enten fordi de ikke har reelle rettighetshavere, ikke har meldt inn eller ikke har meldt informasjon som gjør det mulig å identifisere eierskap
	937 virksomheter har kun døde rettighetshavere
	43 virksomheter har kun barn under 15 som rettighetshavere.
B. Kompleksitet	Én virksomhet har registrert 21 mellomliggende virksomheter mellom seg selv og den reelle rettighetshaveren
	48 personer er registrert som reell rettighetshaver i mer enn 100 virksomheter
	Én person er oppgitt som reell rettighetshaver i 572 virksomheter
C. Utenlandsk eierskap	14 678 virksomheter eies fra eller via utlandet.
	8 423 personer bor i utlandet og eier virksomheter i Norge. 2 696 av disse er norske statsborgere.
	10 678 virksomheter har reelle rettighetshavere bosatt i EU/EFTA, og 3 478 har reelle rettighetshavere bosatt i resten av verden
	775 virksomheter har kun rettighetshavere bosatt i Norge, men likevel registrert utenlandske mellomliggende virksomheter
D. Sveits	3 272 virksomheter har rettighetshavere bosatt i Sveits. 91,2 % av disse er eid av norske statsborgere
	246 rettighetshavere har norsk statsborgerskap og bor i Sveits
E. Sikkerhetspolitisk risiko	118 virksomheter eies fra eller via Russland, Kina og Iran.
	203 virksomheter eies fra eller via land på listen over hvitvaskingsrisiko etter hvitvaskingsforskriften.
F. Skatteparadis	6 636 virksomheter eies fra eller via et skatteparadis.
G. Størrelse på virksomheter	Sannsynligheten for at en virksomhet ikke navngir en reell rettighetshaver, er eid fra eller via utlandet, og er eid fra eller via skatteparadis, øker jo større virksomheten er
H. Kritisk infrastruktur	696 virksomheter innen kritisk infrastruktur eies fra eller via skatteparadis.
I. Datasentre	13 virksomheter som driver datasenter har reelle rettighetshavere bosatt i skatteparadis.
J. Velferd	462 barnehager eies fra Sveits, av fire unike norske statsborgere.

Der vi presenterer trender som innebærer spesielt få virksomheter eller reelle rettighetshavere, har vi også skjult selve antallet det dreier seg om.

For å berike analysen, har vi også satt informasjonen i registeret over reelle rettighetshavere i sammenheng med andre datasett om norske virksomheter. Dette er mulig fordi registeret identifiserer virksomheter med unike identifikatorer (organisasjonsnummer) som korresponderer med andre offentlige kilder. Disse kildene er enhetsregisteret, regnskapsregisteret (Brønnøysundregistrene), aksjonærregisteret (Skatteetaten) og Doffin (DFØ). Se ytterligere informasjon om bruk av andre kilder i Vedlegg A.

Tax Justice Norge har legitim interesse for tilgang til registeret over reelle rettighetshavere, som en sivilsamfunnsorganisasjon med formål om å arbeide med forebyggelse og bekjempelse av misbruk av selskapsstrukturer.

Dette er regulert i forskrift til lov om register over reelle rettighetshavere § 3-11 (3) [13], og formalisert gjennom en søknadsprosess til Brønnøysundregistrene, med godkjenning 20. november 2024. Analysen er gjennomført i samarbeid med KPMG. KPMGs bidrag er begrenset til teknisk uttrekk fra og analyse av innhold i registeret, innenfor de krav til tilgang og anonymitet som Tax Justice Norge er underlagt. Vi har inngått en databehandleravtale med KPMG.

Disse forbeholdene sikrer at vi tar hensyn til personvern, samtidig som vi likevel kan si mye om trender registeret gir innblikk i, sette det i sammenheng med annen informasjon om norske virksomheter, og vurdere i hvilken grad registeret gir ytterligere informasjon om eierskapsforhold enn tidligere.

3.1.2 BEGREPSAVKLARING

Unike reelle rettighetshavere. Vi har ikke tilgang til personnumrene til de reelle rettighetshaverne. Vi risikerer derfor å telle to personer med samme opplysninger som samme person, selv om de ikke er det. For å unngå dobbelttelling av reelle rettighetshavere, har vi antatt at to registreringer av reell rettighetshaver dreier seg om samme person hvis de har like verdier på personnavn, fødselsdato og statsborgerskap. Vi har anonymisert denne informasjonen, slik beskrevet over.

Utenlandsk eierskap. For å identifisere omfanget av norske virksomheter som kontrolleres fra utlandet, ser vi på identifiserte rettighetshaveres bostedsland. Vi regner en virksomhet som kontrollert fra utlandet hvis én eller flere reelle rettighetshavere har utenlandsk bosted. Det vil si at en virksomhet med flere norske reelle rettighetshavere, men også minst én reell rettighetshaver bosatt i utlandet, her blir klassifisert som kontrollert fra utlandet. Kun hvis alle reelle rettighetshavere er bosatt i Norge, regnes virksomheten som eid fra Norge.

Registeret over reelle rettighetshavere inneholder også informasjon om mellomliggende virksomheter – altså virksomheter som ligger mellom virksomheten som er rapporteringspliktig, og dets reelle rettighetshavere. Vi bruker denne informasjonen til å se på innslag av eierskap via utlandet. Vi regner en virksomhet som kontrollert via utlandet dersom det er én eller flere mellomliggende virksomheter i eierkjeden registrert i utlandet.

3.2 Overordnet innhold i registeret

3.2.1 OMFANG OG AVVIK

19,5 %	av virksomheter gir registeret oss ingen nye eierskapsopplysninger om
937	virksomheter har kun døde rettighetshavere
43	virksomheter har kun barn under 15 som rettighetshavere

Vi starter med å undersøke omfanget i og kvaliteten av registerets innhold. Som i forrige rapport inkluderer dette funn knyttet til manglende eller mangelfull rapportering om rettighetshavere, og tilfeller der innrapportert informasjon fremstår usannsynlig eller umulig. Et stort volum av feil og mangler indikerer at registeret ikke gir oss opplysningene det skal, som svekker nytteverdien. I tillegg kan dette indikere manglende kontroll og ettergåelse av informasjonen i registeret.

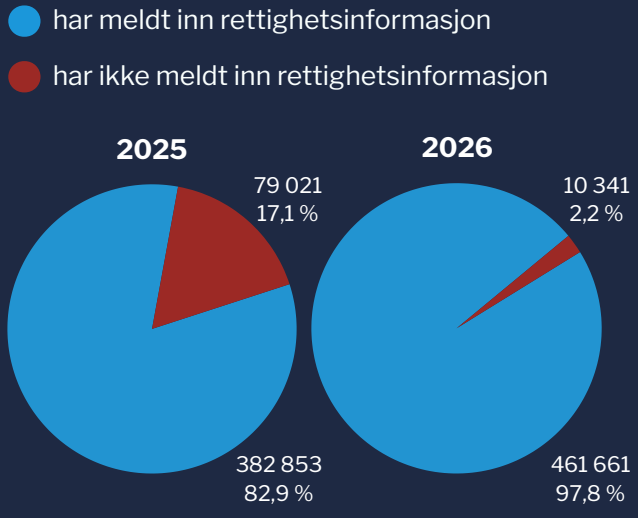
Vi har fått bekreftet fra Brønnøysundregistrene at organisasjonsnumre som er søkbare i registeret, er deres forventning av hvilke virksomheter som er rapporteringspliktige. Det totale antallet her er dermed et godt estimat på populasjonen av pliktige virksomheter.

Vi finner **290 329 unike personer som er oppgitt som reelle rettighetshavere, opp fra 248 502 i fjor.** Vi finner at 472 002 virksomheter er søkbare i registeret. Tabell 1 viser status på reell rettighetshaverinformasjon for disse, sammenlignet med tilsvarende tall fra forrige rapport.

Sammenlignet med 2025, er andelen virksomheter som har meldt inn informasjon til registeret betydelig høyere. **97,8 prosent av søkbare virksomheter (461 661) har sendt inn informasjon.** Dette er den samme andelen som Brønnøysundregistrene selv rapporterer.

Det er fortsatt 10 341 virksomheter som ikke har sendt inn noe informasjon til registeret. **Dette er et betydelig fremskritt,** da det tilsvarende tallet var 79 021 i fjor. Se fordeling i figur 2. At en virksomhet har registrert informasjon, er imidlertid ikke ensbetydende med at registeret nå gir opplysninger om deres reelle rettighetshavere. Mange har ikke reelle rettighetshavere, ettersom ingen kontrollerer mer enn 25 prosent av virksomheten.

Figur 2: Rapporteringsstatus 2025–2026

Tabell 1: Rapporteringsstatus (antall virksomheter)

Status	2025	2026	Endring
Har oppgitt informasjon	382 853	461 661	78 808
Ikke meldt	79 021	10 341	−68 680
Søkbare i registeret (total)	**461 874**	**472 002**	**10 128**

Tabell 2 viser en oversikt over status på reelle rettighetshavere, delt opp etter i hvilken grad registeret gir opplysninger om eierskap.

378 435 (80,2 prosent) virksomheter har registrert fullstendige opplysninger om alle sine reelle rettighetshavere.

Det vil si at selv om 97,8 prosent av virksomheter har rapportert informasjon, er det **92 016 virksomheter som registeret over reelle rettighetshavere ikke gir oss eierskaps-informasjon om.**

For 66 377 virksomheter (gruppe B) **får vi ingen informasjon om eierskap, fordi det ikke kreves etter regelverket.** Dette gjelder offentlig eide virksomheter og virksomheter der ingen person kontrollerer mer enn 25 prosent, som er den formelle terskelen for rapportering i Norge. **Hadde terskelen vært lavere, kunne vi sagt mer om eierskap for mange av disse virksomhetene.**

Tabell 2: Opplysninger om rettighetshavere blant rapporteringspliktige virksomheter

Gruppe	Status	Virksomheter	Andel (%)
A. Registeret navngir minst én rettighetshaver	Alle rettighetshavere navngitt med fullstendige opplysninger	378 435	80,2
	Noen navngitt, men registeret opplyser ikke om alle	1 551	0,3
B. Ingen rettighetshavere å navngi	Offentlig eid med 75 % eller mer	3 287	0,7
	Har meldt at de ikke har reelle rettighetshavere	63 090	13,4
C. Eierskapet er uopplyst	Har reelle rettighetshavere, men ingen er navngitt	728	0,2
	Personer registrert, men uten fullstendige opplysninger	2 501	0,5
	Registrert informasjon uten status på hvorvidt de har reelle rettighetshavere	2 738	0,6
	Registreringen er slettet	9 331	2,0
	Ikke meldt	10 341	2,2
Sum		**472 002**	**100**

«937 virksomheter har kun døde reelle rettighetshavere.»

Gruppe C er virksomheter der vi ikke har vært i stand til å identifisere rettighetshavere, grunnet manglende eller mangelfulle registreringer. I 2025 representerte denne gruppen rundt 18 prosent av rapporteringspliktige virksomheter, **i 2026 har det sunket til 5,4 prosent.** De fordeler seg slik:

- 728 virksomheter har oppgitt at de har reelle rettighetshavere, men har ikke navngitt disse. Dette kan være både virksomheter som ikke har lykkes å identifisere rettighetshavere, og virksomheter med rettighetshavere hvis navn ikke vises, for eksempel fordi de er under 18 år.
- **2 501 virksomheter har registrert mangelfulle opplysninger** om navn, fødselsdato eller statsborgerskap for sine rettighetshavere. Dermed kan vi ikke vite med sikkerhet hvem eierne er.
- 2 738 har registrert informasjon uten status på hvorvidt de har reelle rettighetshavere.
- 9 331 har slettet registreringene sine.
- **10 341 virksomheter har ikke meldt inn informasjon.**

I juni 2026 begynte Brønnøysundregistrene å ilegge tvangsmulkt til virksomheter som ikke hadde rapportert inn informasjon. **Dette er sannsynligvis en del av forklaringer for at andelen som har rapportert inn i årets analyse er betydelig høyere enn fjorårets (97,8 prosent mot 82,9 prosent)**.

Det er sannsynlig at årsakene til endringer i registeret sammenlignet med 2025 i hovedsak skyldes at flere har rapportert, heller enn faktiske endringer i reelle rettighetshavere av norske virksomheter. Det er derfor grunn til å tro at årets funn er en bedre beskrivelse av virkeligheten enn fjorårets.

Når vi senere i rapporten sammenligner funn om kompleksitet og utenlandsk eierskap med fjorårets, er det igjen verdt å minnes dette som en sentral forklaring.

DØDE

Det er **1 768 virksomheter som har minst én død person registrert som en reell rettighetshaver.** I fjor var dette tallet 469.

Det er registrert 983 døde unike personer som reelle rettighetshavere. I fjor var dette tallet 275.

937 virksomheter har kun døde reelle rettighetshavere. Dette undersøkte vi ikke i fjorårets rapport.

Ifølge Brønnøysundregistrene er det ikke mulig å registrere en død reell rettighetshaver. Rettighetshaverne må derfor ha dødd etter registreringen. Dødsfallet registreres i folkeregisteret og oppgis automatisk i registeret over reelle rettighetshavere.

BARN

Barn mellom 15 og 17 år kan drive virksomhet selv, ifølge vergemålsloven § 11. Barn under 15 år kan eie selskaper, men ikke kontrollere disse uten en verge eller statsforvalteren involvert. Hvis en virksomhet kun oppgir barn under 15 som reelle rettighetshavere, og ikke samtidig en myndig person som kan antas å være verge, inneholder derfor registeret ikke informasjon om hvem som faktisk kontrollerer en virksomhet.

Det er 110 virksomheter som har oppgitt reelle rettighetshavere som er 14 år eller yngre. Det er **43 virksomheter som kun har reelle rettighetshavere som er 14 år eller yngre.** [14]

SAMMENLIGNING MED SKATTEETATENS AKSJONÆRREGISTER

En metode for å undersøke hvorvidt informasjonen i registeret gir et dekkende bilde av eierskap i Norge, er å sammenligne innholdet med Skatteetatens aksjonærregister. Begge er registre som ser på eierskap av norske virksomheter, så avvik mellom disse kan være en indikasjon på mangler.

Registrene har imidlertid vesentlige forskjeller som begrenser sammenlignbarheten i denne analysen. Disse er oppsummert på neste side.

Med disse forutsetningene vil vi teste to spørsmål for å vurdere kvaliteten av informasjonen i registeret over reelle rettighetshavere.

Spørsmål 1: Hvor mange virksomheter har personkoblinger i aksjonærregisteret som møter terskelen for reelle rettighetshavere, [15] men har likevel ikke oppgitt disse personene i registeret over reelle rettighetshavere?

Her vurderer vi alle søkbare virksomheter i registeret over reelle rettighetshavere som også finnes i aksjonærregisteret, uavhengig av om de faktisk har oppgitt opplysninger om rettighetshavere. Vi holder imidlertid utenlandskeide utenfor, da disse ikke kan kontrolleres mot aksjonærregisteret. Det gir oss et utvalg på 375 180 virksomheter.

Vi finner **44 287 virksomheter (11,8 prosent)** i aksjonærregisteret med fysiske personer hvis eierskapsprosent overskrider terskelen en reell rettighetshaver identifiseres etter, men **som likevel ikke navngir disse personene i registeret over reelle rettighetshavere**. Dette inkluderer 11 922 virksomheter som har oppgitt å ikke ha reelle rettighetshavere, 245 som ikke har lykkes med å identifisere reelle rettighetshavere og 1 185 som ikke har meldt inn informasjon til registeret.

Spørsmål 2: Hvor mange virksomheter i i aksjonærregisteret burde vært rapportert inn som mellomliggende virksomheter i registeret over reelle rettighetshavere?

Hvis aksjonærregisteret viser at selskap A eies av selskap B, som igjen eies av selskap C som eies av person D, bør B og C oppgis som mellomliggende virksomheter i A sin registrering i registeret over reelle rettighetshavere. Se figur 3 på neste side for illustrasjon.

Her må vi igjen avgrense utvalget av virksomheter med sammenlignbare opplysninger i begge registre, altså utelukke virksomheter som ikke har registrert reelle rettighetshavere og alle med utenlandske rettighetshavere. Da sitter vi igjen med 340 563 virksomheter.

Vi finner at **82,4 prosent av virksomheter (280 465) har oppgitt eierstrukturer som samsvarer med aksjonærregisteret.** 17,6 prosent (60 078) mangler minst én mellomliggende virksomhet. Til slutt er det 1,7 prosent (5 924) som oppgir en mellomliggende virksomhet i registeret over reelle rettighetshavere som ikke er identifiserbar kun med bruk av aksjonærregisteret.

Analysen av begge spørsmålene viser at det er **relativt godt samsvar mellom eierskaps-opplysninger i de to registrene**. Registeret inneholder også noe ny informasjon, særlig knyttet til utenlandsk eierskap, som faller utenfor forutsetningen i denne analysen. En del av avvikene kan nok forklares av forskjellen mellom kildene, men det er likevel grunn til å se nærmere på virksomhetene med avvik, for å se om det er faktiske mangler i ett av registrene.

FORUTSETNINGER FOR Å SAMMENLIGNE AKSJONÆRREGISTERET OG REGISTERET OVER REELLE RETTIGHETSHAVERE

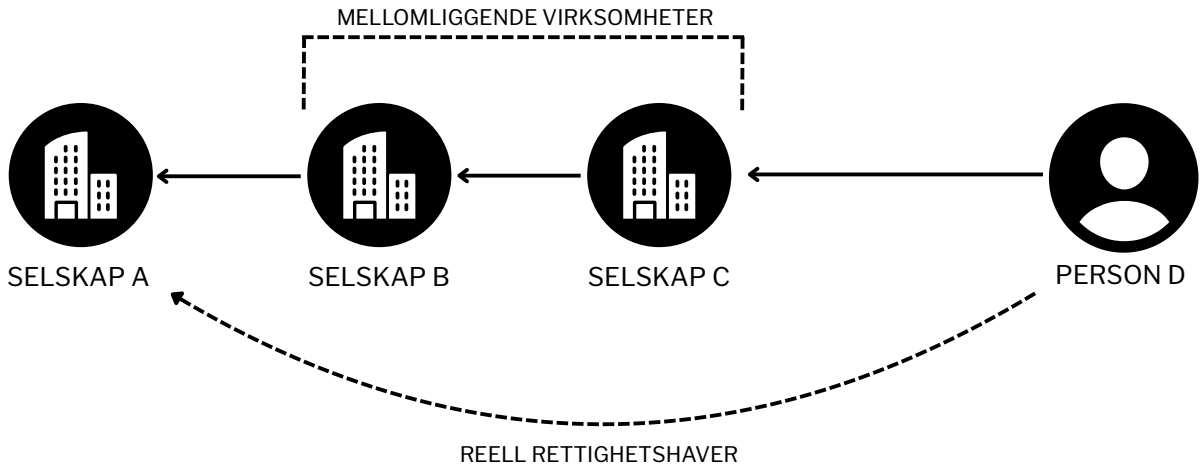
Aksjonærregisteret har kun opplysninger om aksjonærer, som ikke nødvendigvis samsvarer med reelle rettighetshavere. En aksjonær kan enten være en fysisk eller juridisk person, mens en reell rettighetshaver er alltid en fysisk person.

Aksjonærregisteret viser kun et uttrekk av aksjonæropplysninger slik de så ut 31. desember, i dette tilfellet i 2025. Registeret over reelle rettighetshavere skal oppdateres løpende, og vår analyse er gjort i oktober 2026. I de 10 månedene mellom øyeblikksbildene kan det ha skjedd flere endringer i eierskap som vil gjøre at kildene avviker fra hverandre. Aksjonærregisteret har kun informasjon om aksjeselskaper og allmennaksjeselskaper.

Andre typer virksomheter registrert i register over reelle rettighetshavere tar vi derfor ut av sammenligningsgrunnlaget. Det samme gjelder for mellomliggende virksomheter i utlandet som ikke finnes i aksjonærregisteret.

En siste forskjell mellom de to kildene handler om vår behandling av dataene. Ettersom vi ikke sitter på informasjon om navn på reelle rettighetshavere av personvernshensyn, kan vi ikke sammenligne personer i aksjonærregisteret og registeret over reelle rettighetshavere direkte. Istedenfor regner vi personlige aksjonærer og reelle rettighetshavere av en virksomhet som samme person hvis de har samme fødselsår og er rettighetshaver/aksjonær i samme selskap. Vi har her vektlagt personvern over presisjon, men vi mener likevel funnene er ganske treffsikre.

Figur 3: Eierkjede med flere mellomliggende virksomheter

3.2.2 KOMPLEKSITET I EIERKJEDER

Én	virksomhet har registrert så mange som 21 mellomliggende virksomheter
48	personer er registrert som reelle rettighetshavere i mer enn 100 virksomheter
Én	person er oppgitt som reell rettighetshaver i 572 virksomheter

Virksomheter er pliktige å oppgi mellomliggende virksomheter i registeret over reelle rettighetshavere. Det vil si alle virksomhetene som ligger mellom den rapporteringspliktige og de fysiske personene som oppgis. Dette er for eksempel B og C i figur 3 på forrige side.

Kompliserte eierkjeder kan tilsløre de fysiske personene som kontrollerer virksomheter. Dette er av særlig interesse dersom eierkjeden inkluderer virksomheter registrert i land med stor grad av hemmelighold.

En av nyvinningene med registeret over reelle rettighetshavere er at det gir innsikt i kompleksitet i eierkjeder, også dersom disse går ut av Norge.

Vi finner at **29 prosent (111 048) av virksomhetene som har registrert reelle rettighetshavere har mellomliggende virksomheter.** Til sammenligning var dette 28 % i fjorårets rapport.

80 prosent av disse har kun ett mellomliggende ledd. **Én virksomhet har registrert så mange som 21 mellomliggende virksomheter.**

Det er **48 personer som er registrert som reelle rettighetshavere i mer enn 100 virksomheter**. Den personen som er oppgitt hyppigst, er reell rettighetshaver i 572 virksomheter.

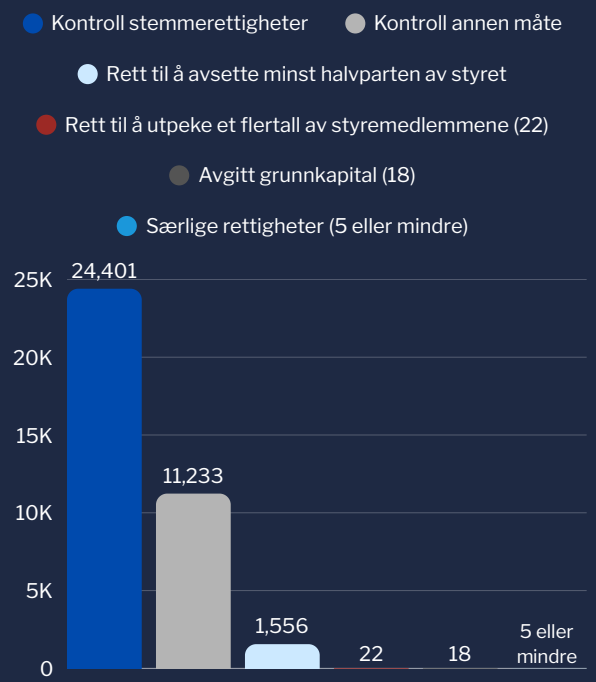
Registeret gir også innsikt i ulike posisjonstyper, inkludert omfanget av virksomheter der rettighetshavere utøver kontroll på annet vis enn gjennom direkte og indirekte aksjeeierskap. Dette er også et **innblikk i mer komplekse eierforhold enn kjent fra andre offentlige kilder.**

Figur 4 viser fordelingen av virksomheter på tvers av de forskjellige typene eierposisjoner.

Den langt mest hyppige formen for rettighetshaver er eierskap, med 479 891 antall registreringer. Figur 4 viser hyppigheten av andre posisjonstyper enn eierskap.

Vi kan kun se grunnlagstypen, ikke hva det for eksempel vil si å ha «kontroll på annen måte». Det er en samlepost, og det kan være interessant å undersøke videre hva dette innebærer. Dette er imidlertid ikke mulig med registeret alene.

Figur 4: Posisjonstyper (antall virksomheter)

En virksomhet kan ha flere rettighetshavere med forskjellige posisjonstyper. Totaltallet, inkludert eierskap, er derfor større enn antall søkbare virksomheter i registeret.

3.2.3 UTENLANDSK EIERSKAP

14 678	virksomheter eies fra eller via utlandet
118	virksomheter eies fra eller via Kina, Russland og Iran
6 636	virksomheter eies fra eller via et skatteparadis. 51,5 prosent av disse har kobling til Sveits

Et av de største fortrinnene med registeret over reelle rettighetshavere, er at vi kan få bedre informasjon om utenlandsk eierskap av norske virksomheter. Øvrige kilder til eierskaps-informasjon er som regel begrenset til norske aksjonærer, og gir ikke innblikk i eierkjeder som går ut av landet.

I fjorårets rapport viet vi betydelig plass til å illustrere hvilken ny informasjon om utenlandsk eierskap vi får gjennom register over reelle rettighetshavere. I årets rapport bygger vi videre på det arbeidet, og ser på en rekke nye dimensjoner. La oss først presentere de overordnede tallene om utenlandsk eierskap.

Vi finner **8 423 unike fysiske personer som bor i utlandet og er reelle rettighetshavere av norske virksomheter.** Av disse er 2 696 norske statsborgere.

Vi finner 7 868 virksomheter hvis eierkjede i aksjonærregisteret stopper ved grensen, men som har mer informasjon om utenlandsk eierskap i registeret over reelle rettighetshavere. Dette er med andre ord ny informasjon sammenlignet med hva vi har hatt tidligere.

366 135 virksomheter har kun reelle rettighetshavere bosatt i Norge.

1) Eierskap fra utlandet
13 851 virksomheter har registrert minst en rettighetshaver som bor i utlandet. **Dette representerer 3,6 prosent av alle virksomheter som har registrert identifiserbare rettighets-havere.** Dette er en økning fra 2025, da tallet var 8 574, og 2,6 prosent av virksomheter med identifiserbare rettighetshavere.

Årets tall fordeler seg på følgende måte:

- 10 678 har reelle rettighetshavere bosatt i EU/EFTA-land (unntatt Norge). Sveits, Sverige og Danmark står for henholdsvis 3 272, 2 877 og 1 081 virksomheter, som de hyppigste enkeltlandene.
- **3 478 virksomheter har reelle rettighetshavere som bor utenfor EU/EFTA**. Storbritannia og USA står for henholdsvis 1 091 og 969, som de hyppigste enkeltlandene.

Merk at summen av eierkoblinger fra EU/EFTA og utenfor EU/EFTA er høyere enn det totale antallet virksomheter med utenlandsk eierskap, da en virksomhet kan ha flere eiere bosatt i forskjellige land. Dette er tilfellet for 305 virksomheter.

2) Eierskap via utlandet
Ettersom registeret inneholder informasjon om mellomliggende virksomheter, kan vi også se hvilke land virksomheter eies via.

Ved å inkludere mellomliggende virksomheter i analysen, finner vi at **14 678 virksomheter (3,9 prosent) har utenlandsk tilknytning,** enten gjennom rettighetshaver med bosted i utlandet eller mellomliggende virksomhet registrert i utlandet. Mange virksomheter har sannsynligvis både mellomliggende virksomheter og rettighetshavere bosatt i utlandet. **5 095 virksomheter har minst én mellomliggende virksomhet registrert utenfor Norge.** Dette representerer 4,6 prosent av de 111 048 virksomhetene som har registrert mellom-liggende. Blant disse er det **775 virksomheter som kun har reelle rettighets-havere i Norge, men som likevel har utenlandske mellom-liggende virksomheter.**

«Sverige og Danmark fremtrer hyppigst, men etter dette er det betydelig mange **skatteparadiskoblinger** som dukker opp.»

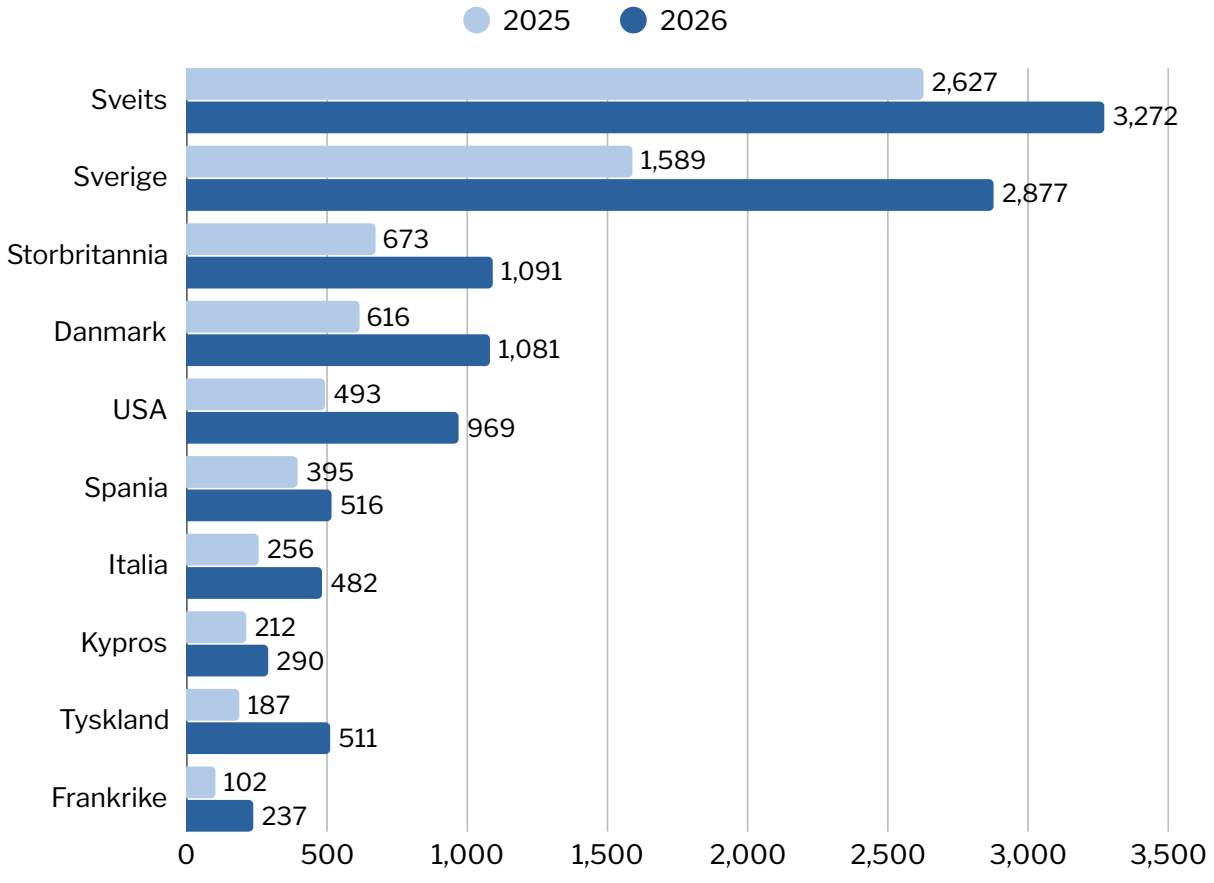
Vi finner at norske virksomheter har **registrert mellomliggende virksomheter i 84 ulike land**. Sverige og Danmark fremtrer hyppigst, men etter dette er det betydelig mange skatteparadis-koblinger, som Luxembourg, Nederland, Sveits, Kypros, Caymanøyene, Bermuda og Guernsey som dukker opp. Vi går nærmere inn på skatteparadiskoblinger i del 3.2.7.

Figur 5 viser de ti hyppigste landene norske virksomheter har registrert tilknytning til, og oppgir antall virksomheter med eierskap fra eller via disse landene. Figuren gir også en sammenligning med tilsvarende tall fra 2025.

Hyppigheten av tilknytning til samtlige land på listen har økt siden 2025, som indikerer at vi har mer dekkende informasjon om utenlandsk eierskap enn i fjor.

Tabell 3 gir en oversikt over antall virksomheter med utenlandsk tilknytning i registeret dersom vi også inkluderer mellomliggende virksomheter. **I parentes står andelen dette representerer av det totale antallet virksomheter med utenlandsk tilknytning (14 678).** Vi inkluderer også her en sammenligning med tallene fra 2025, men kun for rettighetshavers bostedsland, da vi ikke inkluderte mellomliggende i analysen i fjor.

Figur 5: De ti mest vanlige landene norske virksomheter eies fra

Tabell 3: De ti mest vanlige landene norske virksomheter eies fra eller via

Land	Antall virksomheter med eierskap fra (2025)	Antall virksomheter med eierskap fra (2026)	Antall virksomheter med eierskap fra eller via (2026)
Sveits	2 627 (30 %)	3 272 (24 %)	3 416 (23 %)
Sverige	1 589 (18 %)	2 877 (21 %)	3 269 (22 %)
Storbritannia	673 (8 %)	1 091 (8 %)	1 420 (10 %)
Danmark	616 (7 %)	1 081 (8 %)	1 175 (8 %)
USA	493 (6 %)	969 (7 %)	1 013 (7 %)
Spania	395 (4 %)	516 (4 %)	527 (4 %)
Italia	256 (3 %)	482 (3 %)	484 (3 %)
Kypros	212 (2 %)	290 (2 %)	430 (3 %)
Tyskland	187 (2 %)	511 (4 %)	543 (4 %)
Frankrike	102 (1 %)	237 (2 %)	245 (2 %)

SVEITS

Som i fjorårets rapport, representerer virksomheter med reelle rettighetshavere bosatt i Sveits **den største andelen av gruppen virksomheter med utenlandsk tilknytning.** I 2025 hadde hele 30 prosent av virksomheter med rettighetshavere bosatt i utlandet, tilknytning til Sveits. I 2026 har antallet virksomheter økt (3 272), men andelen (24 prosent) har sunket noe.

I lys av den norske skattedebatten, kan det være interessant å se nærmere på virksomheter tilknyttet Sveits. Vi finner følgende:

- Blant de 3 272 virksomhetene med rettighetshavere bosatt i Sveits, er hele **2 985 (91,2 prosent) eid av personer med norsk statsborgerskap.**
- Totalt 246 reelle rettighetshavere av norske selskaper har **norsk statsborgerskap og bor i Sveits.**

Vi ser også nærmere på Sveits når det gjelder utenlandsk eierskap av barnehager, i kapittelet om velferd (3.3.5).

3.2.4 SIKKERHETSPOLITISK RISIKO

De nasjonale trussel- og risikovurderingene fra Nasjonal sikkerhetsmyndighet (NSM), Økokrim og E-tjenesten peker på at skjult eierskap kan utgjøre en trussel, ettersom dette kan tilsløre koblinger til land med sikkerhetspolitisk risiko.

Som i fjorårets rapport, ser vi på hva registeret over reelle rettighetshavere kan fortelle oss om tilknytning mellom norske virksomheter og Russland, Kina og Iran. Disse tre landene er trukket frem i en rekke trussel- og risikovurderinger.

Vi finner til sammen **116 virksomheter med rettighetshavere bosatt i disse tre landene, og 118 dersom vi også inkluderer eierskap via landene.** Tabell 4 viser fordelingen blant disse virksomhetene, sammenlignet med tallene fra 2025.

Tabell 4: Hyppighet i eierskap fra eller via land med sikkerhetspolitisk risiko

Land	Antall virksomheter med eierskap fra (2025)	Antall virksomheter med eierskap fra (2026)	Antall virksomheter med eierskap fra eller via (2026)
Kina	32	94	96
Russland	12	16	16
Iran	5 eller mindre	6	6
TOTALT	**46**	**116**	**118**

3.2.5 RUSSLAND OG OMGÅELSESLAND

Arbeidet med sanksjonsregimer i kjølvannet av fullskalainvasjonen av Ukraina har ført til økt oppmerksomhet rundt mulige *omgåelsesruter.* Dette er blant annet land som brukes for å dekke over tilknytning til Russland eller handel med sanksjonerte varer eller tjenester.

Reelle rettighetshavere eller mellomliggende virksomheter i slike land kan være interessante, da landene har tilknyttet risiko for bruk av stråmenn, skallselskaper eller andre måter å dekke over eller unngå sanksjoner på.

Med bakgrunn i en rekke kilder har vi undersøkt tilknytning til land som kan innebære slik risiko. [16] Se hele listen i vedlegg B.

Koblinger til disse landene er ikke problematiske i seg selv, men ved ytterligere indikasjoner på koblinger til Russland kan det gi grunnlag for nærmere undersøkelse.

Vi finner totalt **734 virksomheter med eierskap fra eller via disse landene.** Tabell 5 viser fordelingen av disse på tvers av land.

Tabell 5: Hyppighet i eierskap fra eller via land med omgåelsesrisiko Russland

Land	Antall virksomheter med eierskap fra	Antall virksomheter med eierskap fra eller via
Kypros	290	430
De forente arabiske emirater	174	187
Hongkong	50	66
Tyrkia	27	28
Serbia	12	12
TOTALT (unike virksomheter)	**564**	**734**

Totalsummen summerer også opp de landene med 5 eller mindre eierskapskoblinger. Disse er Belarus, Kasakhstan, Georgia, Aserbajdsjan, Kirgisistan og Usbekistan. I tillegg hadde vi Laos og Armenia på listen, men der var det ingen eierskapskoblinger.

3.2.6 HVITVASKINGSRISIKO

Vi har også brukt registeret til å undersøke tilknytning til høyrisikoland etter hvitvaskingsforskriften § 4-10, altså land der eierkoblinger utløser krav om forsterkede kundetiltak. Dette er motivert av regjeringens fokus på registeret over reelle rettighetshavere som en oppfølging av EUs antihvitvaskingsarbeid.

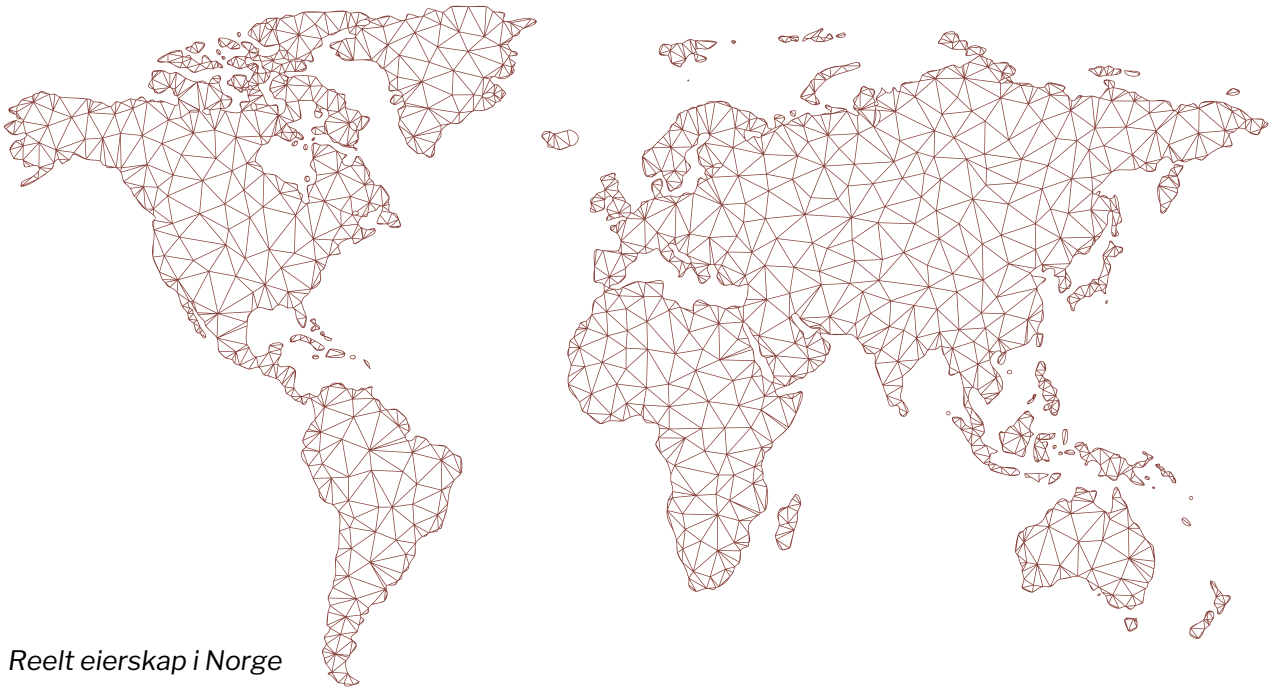
Det er totalt 26 land på denne listen, som er å finne i vedlegg C. **Totalt finner vi 203 virksomheter som er eid fra eller via land med hvitvaskingsrisiko.** Tabell 6 viser antall virksomheter i registeret tilknyttet disse landene.

Tabell 6: Hyppighet i eierskap fra eller via land med hvitvaskingsrisiko

Land	Antall virksomheter med eierskap fra	Antall virksomheter med eierskap fra eller via
Monaco	131	131
De britiske jomfruøyene	0	28
Russland	16	16
Vietnam	8	8
Kenya	7	7
Iran	6	6
TOTALT (unike virksomheter)	**184**	**203**

Totalen avviker fra summen av radene da den også inkluderer de landene med 5 eller mindre eierskapskoblinger og at en virksomhet kan ha mer enn én landkobling. Totalsummen summerer også opp de landene med 5 eller mindre eierskapskoblinger. Disse er: Libanon, Nepal, Elfenbenskysten, Algerie, Namibia, Venezuela, Syria, Angola og Afghanistan.

Land uten noen eierskapskoblinger i registeret over reelle rettighetshavere: Myanmar, Bolivia, Laos, Nord-Korea, DR Kongo, Kamerun, Sør-Sudan, Trinidad og Tobago, Vanuatu, Jemen og Haiti.

3.2.7 SKATTEPARADIS

SKATTEPARADIS-INDEKSER

Tax Justice Network har utviklet egne indekser som rangerer land etter i hvor stor grad de kan regnes som skatteparadis. Det er to ulike indekser. Corporate Tax Haven Index (CTHI) måler land etter i hvor stor grad de muliggjør unngåelse av selskapsskatt. Financial Secrecy Index (FSI) måler land etter i hvor stor grad de muliggjør finansielt hemmelighold. Indeksene gjennomgår lovene og reglene til en rekke land og vurderer hvorvidt disse åpner for henholdsvis skatteunngåelse og hemmelighold. Dette blir så vektet med hvor mye finansielle tjenester aktører i landet tilbyr utenlandske selskaper og personer, for å gi et inntrykk av omfang. Indeksene har blitt brukt i forskning, blant annet av SSB. Du kan lese mer om indeksene på cthi.taxjustice.net og fsi.taxjustice.net. Når vi senere i rapporten refererer til skatteparadiser, sikter vi til de 15 største landene på CTHI og FSI, slik presentert under.

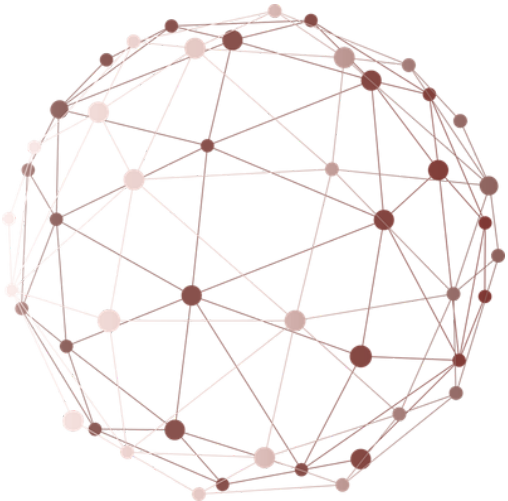
Skatteparadiser er land eller jurisdiksjoner som tilbyr finansielt hemmelighold eller lav skatt. Kjennskap til skatteparadiskoblinger er viktig for å kunne vurdere risiko for skatteunngåelse, skatteunndragelse eller forsøkt på å skjule eierskap – og dermed et godt utgangspunkt for videre analyse.

Som i forrige rapport tar vi utgangspunkt i de 15 landene som rangerer høyest på Tax Justice Networks Corporate Tax Haven Index (CTHI) og Financial Secrecy Index (FSI). Ettersom mange skatteparadis brukes som gjennomstrømmingsland, enten for å skjule spor eller unngå skatt, er koblingen til mellomliggende virksomheter spesielt interessant. Se listene i sin helhet i vedlegg D.

Vi finner at 6 636 norske virksomheter eies fra eller via et skatteparadis, noe som representerer 1,7 % av alle virksomheter med **identifiserbare rettighetshavere.** Totalen unngår dobbelttelling mellom de to listene, da flere av landene går igjen begge steder.

5 079 virksomheter eies fra eller via land på CTHI-listen, og 6 071 fra FSI-listen. Se tabellene på neste side for oversikt over fordeling blant landene på hver liste, sammenlignet med 2025.

På begge lister ser vi en betydelig **økning i antall virksomheter med tilknytning til skatteparadis sammenlignet med 2025**. Gitt økningen i rapportering fra 2025 (se 3.2.1 Omfang og avvik), er det mulig dette kun reflekterer at populasjonen har økt, men det kan være verdt å undersøke videre.

Tabell 7: Hyppighet i eierskap fra eller via land på CTHI topp 15

# CTHI	Land	Antall virksomheter med eierskap fra (2025)	Antall virksomheter med eierskap fra (2026)	Antall virksomheter med eierskap fra eller via (2026)
1	De britiske jomfruøyene	0	0	28
2	Caymanøyene	5 eller mindre	5 eller mindre	98
3	Bermuda	5 eller mindre	16	127
4	Sveits	2 627	3 272	3 416
5	Singapore	56	109	135
6	Hongkong	28	50	66
7	Nederland	77	211	307
8	Jersey	0	22	76
9	Irland	12	53	79
10	Luxembourg	11	72	362
11	Bahamas	5 eller mindre	5 eller mindre	5 eller mindre
12	Guernsey	5 eller mindre	5 eller mindre	112
13	Isle of Man	0	0	15
14	De forente arabiske emirater	95	174	187
15	Kypros	212	290	430
	TOTALT (unike virksomheter)	**3 108**	**4 209**	**5 079**

Virksomheter kan ha tilknytning til mer enn én jurisdiksjon på listen. Summen overgår derfor totalen.

Tabell 8: Hyppighet i eierskap fra eller via land på FSI topp 15

# FSI	Land	Antall virksomheter med eierskap fra (2025)	Antall virksomheter med eierskap fra (2026)	Antall virksomheter med eierskap fra eller via (2026)
1	USA	493	969	1 013
2	Sveits	2 627	3 272	3 416
3	Singapore	56	109	135
4	Hongkong	28	50	66
5	De forente arabiske emirater	95	174	187
6	Tyskland	187	511	543
7	Luxembourg	11	72	362
8	Nederland	77	211	307
9	Japan	8	20	21
10	Guernsey	5 eller mindre	5 eller mindre	112
11	Canada	41	140	156
12	Taiwan	5 eller mindre	5 eller mindre	5 eller mindre
13	Sør-Korea	5 eller mindre	16	16
14	Kina	32	94	96
15	Panama	5 eller mindre	5 eller mindre	6
	TOTALT (unike virksomheter)	**3 638**	**5 543**	**6 071**

Virksomheter kan ha tilknytning til mer enn én jurisdiksjon på listen. Summen overgår derfor totalen.

3.3 Nærmere om utvalgte virksomheter

Så langt har vi fokusert på de store linjene for hva registeret forteller om eierskap, og hva som fortsatt mangler. Men registeret kan også brukes til å gjøre mer granulerte analyser av enkelte virksomheter, næringer eller sektorer av samfunnsmessig interesse.

I denne delen av analysen fokuserer vi på et utvalg slike segmenter hvor det kan være særlig relevant å undersøke eierforhold: store selskaper, kritisk infrastruktur, datasentre, anskaffelser og velferd. I alle tilfellene beriker vi registeret med data fra andre offentlige kilder. Formålet med denne delen er å gi inspirasjon til nærmere undersøkelser av hva som ligger bak disse aggregerte tallene.

3.3.1 FORDELING BLANT VIRKSOMHETER ETTER STØRRELSE

Ved å bruke tall fra regnskapsregisteret, kan vi undersøke eierskapsmønstre i virksomheter av ulik størrelse. [17] Vi bruker driftsinntekt som et mål på størrelse. Da må vi imidlertid ta ut en betydelig andel virksomheter fra utvalget, ettersom disse ikke har opplysninger om driftsinntekt for 2025 i regnskapsregisteret. Det er snakk om hele 196 658 virksomheter.

Vi kategoriserer de gjenstående virksomhetene etter størrelse, med terskler basert på regnskapsloven. [18]

Vi finner for det første at de fleste virksomhetene som har registrert reelle rettighetshavere og har opplysninger i regnskapsregisteret, hele 73 prosent, er små virksomheter (driftsinntekter under 168 millioner kroner).

Vi finner at **sannsynligheten for at en virksomhet ikke navngir en reell rettighetshaver, er eid fra eller via utlandet, og er eid fra eller via skatteparadis, øker med størrelsen.** Tabell 9 illustrerer disse tre trendene:

Tabell 9: Trender i eierskapsinformasjon fordelt på virksomhetsstørrelse

	Andel av små virksomheter	Andel av mellomstore virksomheter	Andel av store virksomheter
Navngir ikke reelle rettighetshavere	2,1 %	12,5 %	25,4 %
Er eid fra eller via utlandet	3,6 %	23,4 %	28,9 %
Er eid fra eller via skatteparadis	1,5 %	12,2 %	15,7 %

Den første raden er en andel av virksomheter som er søkbare i registeret over reelle rettighetshavere og har regnskapsdata. De to siste radene er en andel av virksomheter som har opplysninger om reelle rettighetshavere og har regnskapsdata.

«347 virksomheter innen kritisk infrastruktur har **ikke klart å identifisere** reelle rettighetshavere, eller mangler status på disse.»

3.3.2 KRITISK INFRASTRUKTUR

Kritisk infrastruktur er de grunnleggende elementene som samfunnet trenger for å fungere. Åpenhet om eierforhold blant virksomheter som leverer kritisk infrastruktur er en viktig del av forebyggende arbeid mot uønskede eller risikorelaterte handlinger som sabotasje, politisk press eller utenlandsk etterretningsarbeid.

Vi har identifisert et sett med virksomheter som kan regnes som kritisk infrastruktur, basert på næringskoder. Det finnes ingen egen norsk liste over hvilke næringskoder som går under kritisk infrastruktur, men vi har bygget en egen liste forankret i Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap sin kartlegging, samt vedlegget til det EØS-relevante CER-direktivet. [19] Både DSBs kartlegging og direktivvedlegget lister opp et sett med sektorer som regnes som kritisk infrastruktur. Listen over de 69 næringskodene vi har brukt i analysen er å finne i vedlegg E. [20]

Med denne listen identifiserer vi 30 930 virksomheter innen kritisk infrastruktur i registeret over reelle rettighetshavere.

Blant disse har 29 444 (95,2 prosent) meldt inn informasjon. 21 604 (73,4 prosent) av disse igjen har reelle rettighetshavere, 6 854 (23,3 prosent) har meldt at de ikke har reelle rettighetshavere og 639 er offentlig eid. **347 har ikke klart å identifisere reelle rettighetshavere**, **eller mangler status på disse**.

Vi finner også at **196 av de 21 604 virksomhetene har rapportert inn utilstrekkelig informasjon** til å kunne identifisere noen reelle rettighetshavere.

Da sitter vi igjen med 21 408 virksomheter innen kritisk infrastruktur hvor registeret gir informasjon om minst én rettighetshaver, som kan brukes til videre undersøkelser. Med andre ord er det **30,8 % av virksomheter innen kritisk infrastruktur vi ikke har tilgang til eierskapsinformasjon om** kun ved bruk av registeret over reelle rettighetshavere.

I fjor fant vi 10 664 virksomheter innen kritisk infrastruktur med identifiserbare reelle rettighetshavere. I år finner vi altså betydelig flere, 21 408, men med en ny definisjon. Med fjorårets definisjon (vedlegg F) blir årets tall 12 505 virksomheter. [21] Se ytterligere detaljer i fotnote.

Vi finner **13 virksomheter med reelle rettighetshavere i Kina, og 5 eller mindre med reelle rettighetshavere i Iran og Russland.** Vi finner ingen eierkoblinger til Nord-Korea.

Vi finner **696 virksomheter innen kritisk infrastruktur som eies fra eller via skatteparadis**. Tabell 10 på neste side viser fordelingen av disse.

Tabell 10: Virksomheter innen kritisk infrastruktur med eierskap fra eller via skatteparadis

Land	Antall virksomheter med eierskap fra	Antall virksomheter med eierskap fra eller via
Sveits	240	257
USA	155	162
Luxembourg	25	64
Tyskland	55	59
Kypros	17	55
Caymanøyene	0	44
Nederland	21	42
De forente arabiske emirater	31	32
Bermuda	5 eller mindre	25
Singapore	17	21
Hongkong	10	15
Kina	13	14
Canada	13	13
De britiske jomfruøyene	0	10
Irland	5 eller mindre	8
TOTALT (unike virksomheter)	**578**	**696**

Virksomheter kan ha tilknytning til mer enn én jurisdiksjon på listen. Summen overgår derfor totalen. Skatteparadis med 5 eller mindre eierkoblinger: Jersey, Isle of Man, Sør-Korea, Japan og Panama.

«13 datasentre har reelle rettighetshavere i **skatteparadis**.»

3.3.3 DATASENTRE

Datasenternæringen i Norge er i stor vekst, og har fått betydelig oppmerksomhet i både media og politikken de senere årene. Utbyggingen er kapitalintensiv, og involverer i mange tilfeller betydelige utenlandske investeringer og tilknytning til utenlandskeide virksomheter. Flere saker i media høsten 2026 har pekt på koblinger til utlandet, inkludert til skatteparadiser, som en mulig risiko for sektoren. Vi har derfor tatt i bruk registeret for å se hva man kan finne om eierskap av norske datasentre.

Med utgangspunkt i Nasjonal kommunikasjonsmyndighets liste over 60 kommersielle datasenteroperatører i Norge, [22] finner vi et utvalg på **31 unike virksomheter som har identifisert minst én reell rettighetshaver** i registeret.

13 av disse (41,9 prosent) har registrert rettighetshavere bosatt i utlandet, hvorav **samtlige er bosatt i skatteparadis.**

Bildet av eierskap man får fra registeret er dermed relativt begrenset sammenlignet med innblikk i eierkjeder presentert i undersøkelser og mediesaker fra den siste tiden. Dette er sannsynligvis knyttet til terskelen for å kvalifisere som rettighetshaver (og dermed måtte melde inn informasjon) etter lov om register over reelle rettighetshavere.

Energi og Klima har hatt en større gjennomgang, hvor de fant 24 virksomheter med utenlandsk eierskap. [23] De fant, som oss, 13 virksomheter med reelle rettighetshavere i utlandet. Opplysningene om de øvrige 11 er hentet fra aksjonærregisteret. Teknologirådet rapporterer om 90 prosent utenlandsk eierskap av norske datasentre, men dette er basert på regnekapasitet, ikke antall virksomheter. [24]

3.3.4 OFFENTLIGE ANSKAFFELSER

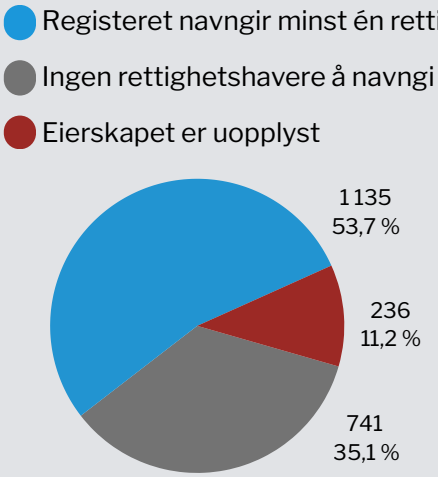
I denne delen ser vi nærmere på virksomheter som offentlig sektor kjøper varer og tjenester av. Registeret over reelle rettighetshavere kan være en kilde til interessant informasjon om eierforholdene til slike virksomheter. Særlig informasjon om utenlandske eierstrukturer er ikke nødvendigvis tilgjengelig i andre offentlige kilder. **Registeret kan derfor styrke innkjøperes vurderinger av potensiell risiko i anskaffelsesprosesser. Dette forutsetter imidlertid at de har tilgang til registeret, noe de ikke har i dag.**

For å gjennomføre analysen beriket vi registeret over reelle rettighetshavere med data fra Doffin, den norske databasen for offentlige anskaffelser. [25] Doffin har noen svakheter, spesielt at det tidvis mangler informasjon om kontraktens verdi og organisasjonsnummeret til den som vinner anbudet.

Vi ser spesifikt på hva registeret over reelle rettighetshavere kan fortelle oss om virksomheter som har vunnet anbud som ble kunngjort i perioden august 2025 til august 2026. Når vi tar høyde for manglende organisasjonsnumre, sitter vi med et utvalg på 2 112 unike virksomheter.

Med utgangspunkt i kategoriene for hva vi kan si om eierskap i analysen fra 3.2.1, finner vi følgende fordeling av anbudsvinnere i registeret ut fra status for rapportering (Figur 6):

Figur 6: Fordeling av anbudsvinnere etter grad av opplysninger i registeret

Ved å bruke registeret **kan vi altså si noe om 1 135 (53,7 %) av virksomhetene som har vunnet anbud** i perioden.

Vi finner for øvrig 237 utenlandske anbudsvinnere, som ikke er rapporteringspliktige og som vi derfor heller ikke kan si noe om med informasjonen fra registeret over reelle rettighetshavere.

Vi finner at **160 anbudsvinnere er eid fra eller via utlandet. 68 av disse er eid fra et skatteparadis.** Tabell 11 viser fordelingen av disse på tvers av de landene med mer enn fem eierkoblinger.

Tabell 11: Hyppighet i eierskap fra eller via skatteparadis blant anbudsvinnere

Land	Antall virksomheter med eierskap fra	Antall virksomheter med eierskap fra eller via
Sveits	16	19
Tyskland	14	16
Luxembourg	6	13
USA	9	9
Nederland	5 eller mindre	6

Skatteparadis med 5 eller mindre eierskapskoblinger: Kina, Kypros, Guernsey, Irland, Canada, Bermuda, De forente arabiske emirater, Hongkong og Sør-Korea.

Skatteparadis uten noen eierkoblinger: Singapore, Taiwan, Caymanøyene, Isle of Man, Panama, De britiske jomfruøyene, Jersey, Japan og Bahamas.

«32,2 prosent av **barnehagene** vi har informasjon om fra registeret, har reelle rettighetshavere **bosatt i Sveits**.»

3.3.5 VELFERD

I denne delen ser vi nærmere på virksomheter innen velferd. For å avgrense dette utvalget har vi brukt et utvalg næringskoder som kan finnes i vedlegg G. [26]

Vi finner totalt 20 892 virksomheter innen velferd som er søkbare i registeret over reelle rettighetshavere. Blant disse kan vi si noe om eierskap for 16 703 (80 prosent).

Resten kan vi ikke si noe om, enten fordi de ikke har registrert informasjon, ikke har reelle rettighetshavere eller har registrert manglende informasjon som gjør at vi ikke kan identifisere en rettighetshaver.

Blant de 16 703 virksomhetene finner vi at **769 (4,6 prosent) eies fra eller via utlandet.** Tabell 12 viser hvordan disse virksomhetene fordeler seg på tvers av de forskjellige listene over land av interesse etablert i del 3.2.

Tabell 12: Antall virksomheter per kategori for utenlandsk eierskap

Kategori utenlandsk eierskap	Antall virksomheter med eierskap fra	Antall virksomheter med eierskap fra eller via
Utenlandsk eierskap i alt	749	769
Skatteparadis	527	539
Sveits	488	488
Sikkerhetspolitisk risiko	8	8
Omgåelsesliste Russland	14	18
Antihvitvasking	5 eller mindre	5 eller mindre

Kategoriene overlapper og kan ikke summeres.

BARNEHAGER EID AV NORDMENN I SVEITS

Det er verdt å merke seg at over halvparten av virksomhetene innen velferd med eierskap fra eller via utlandet (488) har reelle rettighetshavere i Sveits. Hvis vi ser nærmere på disse velferdsvirksomhetene med kobling til Sveits, finner vi at 462 er barnehager. Dette er interessant i lys av debatt i Norge om nettopp norske barnehager med utenlandsk eierskap.

Totalt har 32,2 prosent av barnehagene vi har informasjon om fra registeret (462 av 1 433) reelle rettighetshavere bosatt i Sveits.

Disse **462 barnehagene eies av kun fire unike personer.** Alle disse fire er norske statsborgere.

4. HVOR TILGJENGELIG ER REGISTERET?

I fjorårets rapport vurderte vi at registerets begrensede tilgjengelighet, det store volumet av manglende rapporteringer og potensielle avvik i dataene samlet sett svekket verdien registeret hadde for å oppnå formålet om mer åpenhet i eierskap, samt ambisjonene fra Stortinget. [27]

Den oppdaterte analysen av innholdet i registeret over reelle rettighetshavere viser at etterlevelsen har økt betydelig. Dette betyr at informasjonen nå er nærmere et fullstendig bilde av reelt eierskap enn tidligere, med den åpenbare begrensningen i terskelen på 25 prosent eierskap eller kontroll. Men som etablert i introduksjonen, er det ikke nødvendigvis nok at et register gir innblikk i ny informasjon for at det kan vurderes som et vellykket åpenhetstiltak. Interessenter må også gjøres kjent med at registeret finnes, og dessuten må informasjonen være lett nok tilgjengelig og sammenlignbar med andre kilder til at den kan tas i bruk av så mange som mulig, og dermed skape større åpenhet.

Potensialet til å bruke informasjonen i registeret er stort, men det juridiske rammeverket setter også begrensninger. I denne delen av rapporten ser vi nærmere på disse faktorene.

4.1 Teknisk status

I rapporten fra 2025 gjorde vi en gjennomgang av den tekniske utformingen på registeret. På bakgrunn av dette vurderte vi i hvilken grad utformingen begrenser eller muliggjør bruk av dataene i registeret, og dermed bidrar til større åpenhet. [28]

Ettersom Tax Justice Norge kun hadde tilgang som aktør med legitim interesse, var analysen begrenset til de tekniske spesifikasjonene som regulerer denne tilgangsformen. [29] Analysen vurderte fire dimensjoner: leveranse av data, kvalitet på innholdet, omfang og muligheter for søk. I 2026 opplever vi fortsatt denne analysen som relevant. Se oppsummering i faktaboksen.

Verken indikatorene for søk eller leveranse har endret seg, da den tekniske utformingen fortsatt er den samme. Dette inkluderer den store begrensningen på bruk som kommer av manglende brukergrensesnitt. Men gjennom bruk av registeret, har vi fått ytterligere innsikt i hvordan den tekniske utformingen fungerer i praksis når det kommer til omfang og innhold.

I årets rapport har spesielt to egenskaper med registeret over reelle rettighetshaveres tekniske løsning vært viktige. For det første er det svært positivt at det inneholder informasjon om mellomliggende virksomheter i en eierkjede.

Rekkefølgen på mellomleddene er imidlertid ikke ensartet. Man kan altså ikke vite rekkefølgen på eierkjeden, basert på opplysningene i registeret. En ensartet rekkefølge på mellomliggende virksomheter hadde gjort disse dataene enklere å forstå og sammenligne med andre kilder.

TEKNISK ANALYSE 2025

Styrker: Registeret har et teknisk robust system som følger anerkjente datastandarder, og dataene leveres i et strukturert format som er i tråd med andre offentlige kilder. Registeret er innrettet for løpende oppdateringer, samtidig som historiske opplysninger blir lagret. Dette skal sikre at registeret både er oppdatert og forutsigbart for brukere.

Svakheter: Deler av den tekniske utformingen er problematiske for registerets brukervennlighet og nytteverdi. Dette gjelder begrensningene på søk til å kun gjelde organisasjonsnummer, mangel på tidsstempler for relasjoner, mangel på unike identifikatorer for enkeltpersoner og mangel på brukergrensesnitt. Samlet sett skaper dette utfordringer for å verifisere og bruke informasjonen i registeret.

«Minst **én av tre offentlige etater** som er gitt tilgang til registeret over reelle rettighetshavere, **har ikke fått tatt denne i bruk**.»

For det andre bruker registeret organisasjonsnummer som virksomhets-identifikator. Dette gjør informasjonen i registeret lett å sammenligne med andre datakilder som også bruker organisasjonsnumre, slik som regnskapsregisteret og enhetsregisteret. Det samme kan imidlertid ikke sies om personidentifikatorer. Standarder for hvordan oppgi navneopplysninger varierer mellom registeret over reelle rettighetshavere og andre kilder til eierskapsinformasjon, som svekker muligheten vi har til å kvalitetssjekke opplysninger.

4.2 Har de som skal ha tilgang, faktisk tilgang?

En viktig dimensjon som direkte kan påvirkes av den tekniske utformingen av registeret, er hvorvidt aktører som har rett til tilgang faktisk tar denne i bruk.

Finansdepartementet anslår at 458 aktører har tilgang til registeret per i dag. [30] Det inkluderer 51 mediehus, 2 høyere utdanningsinstitusjoner, 3 sivilsamfunnsorganisasjoner og 12 offentlige myndigheter. De øvrige 390 er rapporteringspliktige etter hvitvaskingsloven.

Hvorvidt disse aktørene faktisk bruker registeret, er et annet spørsmål.

Som nevnt er registerets største svakhet mangelen på et brukergrensesnitt. Det gjør at hver enkelt aktør må sette opp tilgang via API, herunder lage sin egen innsynsløsning.

Tax Justice Norge har laget veiledning og programvare for å bistå aktører med å sette opp tilgang. Vi har også hatt mange fysiske og digitale veiledningsmøter med journalister, forskningsinstitusjoner og banker for å bistå dem ytterligere.

I forbindelse med denne rapporten sendte vi en henvendelse til de 12 offentlige etatene som har rett til tilgang. Vi spurte samtlige aktører om de har fått tilgang, og hvorvidt de faktisk har kunnet ta tilgangen i bruk, herunder laget egen innsynsløsning.

Skatteetaten og Finanstilsynet svarte at de har tatt tilgangen i bruk. Advokattilsynet, Fiskeridirektoratet, Tolletaten og Lotteri- og stiftelsestilsynet bekrefter å ha fått tilgang fra Brønnøysundregistrene, men har ikke fått tatt denne i bruk i praksis.

Kripos svarte at de ikke har oversikt over bruk av registeret da det ikke inngår i etatens rammeavtale på offentlige registre. Nasjonal sikkerhetsmyndighet hadde ikke anledning til å besvare spørsmålene. Økokrim, Politidirektoratet, PST og Riksadvokaten har ikke besvart henvendelsen vår, som ble sendt 21. september 2026 og purret to ganger.

Av de 12 etatene med tilgang, har vi altså kun fått bekreftet at to av dem har tatt registeret i bruk.

Minst én av tre offentlige etater som er gitt tilgang til registeret over reelle rettighets-havere, har ikke fått tatt denne i bruk.

PROGRAMVARE OG VEILEDNING

Tax Justice Norges programvare og veiledning for registeret over reelle rettighetshavere er gratis og åpent tilgjengelig på vår nettside. Vi viser hvordan en søker om tilgang hos Brønnøysundregistrene, Altinn, Digdir, samt setter opp API-tilgang i Digdirs Samarbeidsportalen. Videre viser vi hvordan laste ned vår programvare og få denne til å snakke med Samarbeidsportalen slik at en kan gjøre spørringer opp mot API-et. Veiledningen er tilgjengelig for både Windows og Mac.

Skann QR-koden for å finne veiledningen på taxjustice.no

Vi har samarbeidet med Faktisk.no om å bygge en løsning inn i Innsyn.no, slik at det blir betydelig lettere for journalister å ta registeret i bruk. Denne lanseres 11. desember 2026.

5. FUNGERER REGISTERET SOM ET ÅPENHETSTILTAK?

Formålet med denne rapporten er å gi et oppdatert bilde av hvorvidt, og hvordan, registeret over reelle rettighetshavere har gitt oss økt informasjon om eierskap i Norge, og sette dette i sammenheng med i hvilken grad registeret faktisk kan tas i bruk og skaper mer åpenhet i praksis.

I dette kapittelet diskuterer vi funnene i kapittel 3 og 4, og peker på de tekniske og politiske elementene som utfordrer registeret som et bidrag til økt åpenhet i Norge.

5.1 Etterlevelse og kvalitet i registerets innhold

Ifølge Brønnøysundregistrene hadde hele 98 prosent av rapporteringspliktige meldt inn informasjon i september 2026.

Vi finner at tallet stemmer, men skjuler noen viktige svakheter når det kommer til hva registeret faktisk forteller om eierskap i Norge. 10 341 pliktige virksomheter, 2,2 prosent av totalen, har fortsatt ikke meldt inn informasjon til registeret. Videre er det 17,4 prosent av virksomheter i registeret som enten ikke har reelle rettighetshavere, ikke har klart å identifisere reelle rettighetshavere eller har rapportert for mangelfull informasjon til at vi klarer å identifisere reelle rettighetshavere. Som nevnt i 3.2.1, er det altså kun 80,5 prosent av virksomhetene i registeret vi faktisk får mer informasjon om eierskap for.

Informasjonen i registeret er selvrapportert, så det er grunn til å tro at også de 80,5 prosentene med informasjon om sine reelle rettighetshavere kan ha feilinformasjon. Vi har sett på enkelte avvik og usannsynlige rapporteringer, blant annet antall barn og døde som står som eneste rettighetshavere. I tillegg har vi sammenlignet informasjon om norskeide aksjeselskaper i registeret med aksjonærregisteret, og funnet flere avvik. Avvikene kan indikere feil, men det er såpass store forskjeller mellom de to datakildene at dette bør ettergås mer inngående for å konkludere.

Fra dialog med Brønnøysundregistrene vet vi at deres prioritering siden registeret åpnet har vært å sørge for at alle pliktige virksomheter registrerer opplysninger. Dette er også bakgrunnen for ileggelse av tvangsmulkter, som startet i juni 2026. Nå som etterlevelsen er høy, har de kommunisert at de fremover vil begynne å undersøke kvaliteten i registreringene. Fra og med i høst ble det også mulig å melde fra om uoverensstemmelser. **Brønnøysundregistrene er for øvrig ikke blant de 12 offentlige etatene med tilgang til registeret, så de kan ikke ettergå innholdet og sammenligne med de andre datakildene de sitter på. Dette er en påfallende svakhet som bør rettes opp.**

Vel så viktig som å kvalitetssjekke informasjonen i registeret, er å sørge for at flere virksomheter er åpne om eierskap. Det er i dag 63 090 virksomheter som har rapportert at de ikke har reelle rettighetshavere. Kun personer som kontrollerer mer enn 25 prosent av en virksomhet, skal rapporteres inn. Ved å senke denne terskelen vil vi få betydelig mer åpenhet i eierskap.

5.2 Ny informasjon om eierskap av norske virksomheter

Til tross for disse begrensningene, gir registeret oss mye ny informasjon om eierskap og kontroll av norske virksomheter.

I rapporten trekker vi særlig frem informasjon om kompleksitet i eierskap og eierposisjoner, innsyn i mellomliggende virksomheter og utenlandsk eierskap. Alle disse dimensjonene kan være av ytterligere verdi for å undersøke eierskap i Norge dersom de brukes i sammenheng med andre kilder til eierskapsinformasjon. Vi presenterer kun aggregert statistikk, så det er mange tall en kan dykke dypere inn i for å undersøke enkelteksempler.

«Brønnøysundregistrene er for øvrig **ikke blant de 12 offentlige etatene med tilgang** til registeret.»

For aktører som ønsker å bruke registeret til å få ny informasjon om eierskap, er det særlig verdt å merke seg disse nyvinningene:

Nyvinning 1: Slik vi viser i del 3.2.2, kan vi undersøke hvor lange eierstrukturer er, hvor konsentrert eierskap av virksomheter er, og omfanget av reelle rettighetshavere som har kontroll på annen måte enn direkte eller indirekte eierskap.

Nyvinning 2: Registeret er en unik kilde til informasjon om eierforhold som krysser Norges grenser. Kombinasjonen av at registeret har langt flere opplysninger enn i fjor, samt at vi også ser på mellomliggende virksomheter, gjør undersøkelsen av utenlandsk eierskap langt mer interessant. I denne rapporten har vi bygget ut analysen av utenlandske koblinger, med spesifikt fokus på sikkerhetspolitisk risiko, hvitvaskingsrisiko, skatteparadis, kritisk infrastruktur, datasentre, anskaffelser og velferd. Det er mye som ligger bak de aggregerte tallene vi presenterer her, som vi håper journalister og andre vil bygge videre på.

Nyvinning 3: Kravet om at virksomheter må oppgi mellomliggende virksomheter gir en unik innsikt i eierforhold som tidligere har vært utilgjengelig, særlig hvis de har gått utenfor Norges grenser. Vi trakk dette frem i fjorårets rapport, og har bygget dette inn i årets analyse. Her har vi sett på eierskap både fra og via land, og funnet en rekke forhold av interesse.

Enkelte skatteparadiser, for eksempel Luxembourg, karakteriseres gjerne som gjennomstrømmingsland – altså land hvor pengestrømmer og eierskap flyter gjennom. Sveits og USA er i større grad skatteparadiser hvor konsernspisser og reelle rettighetshavere er hjemmehørende. Indikasjoner på disse skillene er synlige i dataene. For eksempel er det svært få virksomheter med rettighetshavere bosatt i Luxembourg – de har kun mellomliggende virksomheter der. Det motsatte er tilfellet for Sveits.

Innrapportering av mellomliggende virksomheter er med andre ord en svært god kilde til ny informasjon om eierskap. Som nevnt i kapittel 2.3, jobber regjeringen med å oppdatere lovverket i tråd med EUs sjette hvitvaskingspakke. En regelendring regjeringen vurderer i den forbindelse er å fjerne kravet om å rapportere mellomliggende virksomheter, og heller åpne for at rapporteringspliktige kan sende inn et kart over konsernstruktur. [31] **Analysene gjort i denne rapporten ville vært langt mer tidkrevende, og trolig umulig i flere tilfeller, hadde regelverket vært slik i dag.**

Derfor er vi svært kritiske til denne mulige endringen. Regjeringen bør tvert om prioritere å tilby bedre strukturerte data for mellomliggende virksomheter, da disse ikke presenteres i en konsekvent rekkefølge, som vi har nevnt tidligere.

5.3 Registeret kan styrkes av andre kilder

I analysen har vi beriket dataene om reelle rettighetshavere med andre kilder. Som nevnt har vi sammenlignet informasjon med opplysninger i aksjonærregisteret for å undersøke mulige avvik. I tillegg har vi hentet inn data fra Doffin og regnskapsregisteret for å henholdsvis undersøke anbudsvinnere og vurdere trender mellom reelt eierskap og virksomhetsstørrelse.

En generell svakhet ved å koble på andre datakilder, er at virksomheter som ikke har informasjon i samtlige kilder, faller ut av analysen. En slående illustrasjon er analysen av størrelsen på virksomheter basert i regnskapsregisteret, hvor vi må utelate 196 658 virksomheter som mangler informasjon her.

Doffin mangler ofte organisasjonsnummeret til anbudsvinneren og verdi på kontrakten.

Konsernregnskapstall fra regnskapsregisteret var ikke tilgjengelige for oss på analyse-

«Registeret over reelle rettighetshavere har ikke en enkel og funksjonell innsynsløsning. All den tid regjeringen ikke bevilger midler til dette, **er ikke registeret et godt åpenhetstiltak.**»

tidspunktet. Dette skapte utfordringer rundt klassifisering av selskaper etter størrelse. Vi har brukt selskapsregnskap isteden. Det betyr at omsetningstall i noen tilfeller sannsynligvis undervurderer et selskaps størrelse hvis det inngår i et større konsern.

Vi brukte også Skatteetatens aksjonærregister for å kvalitetssikre innholdet i registeret over reelle rettighetshavere. Slik vi påpeker i del 3.2.1, er det imidlertid såpass mange forskjeller mellom disse to datakildene at en ikke kan trekke konklusjoner. Regjeringen har igangsatt en prosess med å modernisere Skatteetatens aksjonærregister, samt bygge et nytt, løpende oppdatert aksjonærregister (SAMOA). [32] Dette er et viktig initiativ. Målet bør være å arbeide mot en felles eierskapsplattform hvor opplysninger om aksjonærer og reelle rettighetshavere kan ses i sammenheng. Dette vil styrke kvaliteten på begge datakilder betydelig.

5.4 Tekniske og politiske valg svekker åpenheten

Registeret over reelle rettighetshavere har ikke en enkel og funksjonell innsynsløsning. Rapporteringspliktige, forskere, mediehus, sivilsamfunn – selv kontrolletater – må derfor legge ned en betydelig innsats og IT-kunnskap for å sette opp tilgang.

Vår dialog med flere aktører med tilgang, samt vår systematiske gjennomgang av offentlige etaters bruk i kapittel 4, viser at registeret ikke brukes nok. Dersom registeret hadde hatt en bedre innsynsløsning, ville sannsynligvis terskelen for å ta det i bruk, inkludert hos de offentlige etatene, vært betydelig lavere.

EFTA-domstolen påpekte 7. mai 2025 at EØS-statene, inkludert Norge, må overholde prinsippet om effektivitet i EØS-retten når det kommer til utformingen av innsynsløsningen til registeret [33]. I tillegg har et samlet Storting lagt konkrete føringer for innsynsløsningen i registeret den 17. juni 2024 [34]. Stortinget sa blant annet:

«*Innsynsløsningen bør være så enkel og funksjonell som mulig for brukerne, og det bør vurderes en løsning som er åpent tilgjengelig uten registrering og uten å koste penger,*» samt at «*det bør være mulig med kryss-søk, og at informasjonen bør være søkbar både etter reell rettighetshaver og selskap.*»

Nærings- og fiskeridepartementet anslår at det koster 14–18 millioner å bygge ut et brukergrensesnitt for registeret over reelle rettighetshavere. [35] **Alternativkostnaden ved at hver og en av de 458 aktørene med tilgang må bygge sin egen innsynsløsning, overgår de 14–18 millionene NFD anslår det koster å bygge ut brukergrensesnitt.**

Det er en stor utfordring at det allerede har gått over to år siden registeret ble lansert, og at så mange fortsatt ikke tar registeret i bruk på grunn av den manglende innsynsløsningen. All den tid regjeringen ikke bevilger midler til dette, er ikke registeret et godt åpenhetstiltak.

6. KONKLUSJON OG ANBEFALINGER

Vårt hovedformål med denne rapporten er å vise hvorvidt, og hvordan, registeret over reelle rettighetshavere har gitt oss økt informasjon om eierskap i Norge, og sette dette i sammenheng med i hvilken grad registeret faktisk kan tas i bruk og skaper mer åpenhet i praksis.

Vi opplever et underforbruk av registeret, slik illustrert i kapittel 4 og 5. Registerets manglende tilgjengelighet gjør både at mange ikke kjenner til tiltaket, og at terskelen for å ta det i bruk, er høy. Vi har lagt ned en stor innsats i å informere om registeret og tilgjengeliggjøre det for flere. Med de empiriske analysene i kapittel 3 viser vi også hvordan en kan ta det i bruk. Vi håper journalister og andre vil bruke metoden og tallene vi presenterer i denne rapporten som utgangspunkt for å dykke dypere.

Vi avslutter denne rapporten med å legge frem våre fem hovedanbefalinger for å sikre mer åpenhet i eierskap. Med tanke på at det ikke har skjedd større endringer verken i de politiske rammene for registeret eller den tekniske utformingen, er disse de samme som i fjorårets rapport. Registeret over reelle rettighetshavere er en nødvendig, men ikke tilstrekkelig vei til målet om større åpenhet i eierskap. I tillegg til konkrete anbefalinger for registeret, kommer vi derfor også med anbefalinger til ytterligere tiltak for å sikre åpenhet.

Våre hovedanbefalinger er som følger:

1 Registeret over reelle rettighetshavere må ha en effektiv tilgangsmekanisme. Dette innebærer et brukergrensesnitt, søk på virksomhets- og personnavn, samt mulighet for nedlasting av totalbestand og selvbestemte mengder data.

2 Registeret må åpnes for allmennheten. Som strakstiltak må det åpnes for flere aktører, som offentlige innkjøpere og politiske partier.

3 Terskelen for å regnes som reell rettighetshaver bør senkes fra 25 prosent til 5 prosent.

4 Registeret må kobles sammen med annen eierskapsinformasjon i et felles økosystem for eierskapsopplysninger, som er av høy kvalitet, åpent og gratis.

5 Norge må arbeide internasjonalt for å bygge og forbedre systemer for automatisk informasjonsdeling og åpenhet om eierskapsopplysninger på tvers av landegrenser. Målet må være et globalt eierskapsregister.

FOTNOTER

[1] Tax Justice Norge (2025). Skjult eierskap i Norge.

[2] Se for eksempel Heald, D. (2006). Varieties of Transparency. Kapittel i Heald, D., & Hood, C. Transparency: The key to better governance? Liverpool University Press. Eller Blankespoor mfl. (2019). Why do individual investors disregard accounting information? The roles of information awareness and acquisition costs. *Journal of Accounting Research,* 57(1), 53-84.

[3] Tax Justice Norge mfl. (2018). Direkte og indirekte eierskap.

[4] Les hele historien på s. 9–11 i Skjult eierskap i Norge (2025).

[5] Innst. 298 S (2014-2015). Stortinget.no

[6] Sak C-37/20 og C-601/20 (WM og Sovim SA v. Luxembourg Business Registers), 22. november 2022. Eur-lex.europa.eu.

[7] Listen er en sammenstilling av hensyn nevnt i en rekke runder med behandling i Stortinget, deriblant Innst. 298 S (2014-2015), Innst. 143 L (2018-2019) og Innst. 365 L (2023-2024)

[8] Prop. 74 LS (2023–2024). Stortinget.no.

[9] Innst. 365 L (2023-2024). Stortinget.no.

[10] Høring - arbeidsgrupperapport om EUs antihvitvaskingspakke (2026). Regjeringen.no.

[11] Veland, J. (2025). EFTA-domstolen krever mer åpenhet fra Norge. Taxjustice.no.

[12] Høring - arbeidsgrupperapport om EUs antihvitvaskingspakke (2026), s. 230. Regjeringen.no.

[13] Forskrift til lov om register over reelle rettighetshavere § 3-11 (3). Lovdata.no.

[14] I fjorårets rapport brukte vi 12 eller yngre, istedenfor 14 år eller yngre. Bruker vi fjorårets innramming, finner vi at 70 virksomheter har rettighetshavere som er 12 år eller yngre, sammenlignet med 55 i fjor. Det er 31 virksomheter som kun har rettighetshavere som er 12 år eller yngre. Dette så vi ikke på i fjor.

[15] Mer enn 25 % eierskap eller annen form for kontroll av en virksomhet, direkte eller indirekte.

[16] Kildene inkluderer EUs omgåelsestiltak i sanksjonspakkene mot Russland, den 20. sanksjonspakken fra mai 2026, EUs anti-omgåelsesverktøy (anti-circumvention tool, 18. sanksjonspakke), EUs sanksjonsutsending og generell media- og forskningsomtale av risiko for russisk tilknytning (gjelder i hovedsak Kypros).

[17] Ideelt sett skulle vi sett på konsernregnskap heller enn enkelte konsernenheters regnskap, men det har vi ikke tilgang til.

[18] Regnskapsloven skiller mellom mikro, små, mellomstore og store foretak, basert på salgsinntekt, ansatte og kapital. Vi slår sammen mikro og små og kaller disse kun små. Vi bruker kun tersklene for salgsinntekt. Å bruke kapital og ansatte innebærer at utvalget blir langt mindre, kun fordi mange virksomheter ikke har disse opplysningene i regnskapsregisteret og enhetsregisteret. Videre har ikke regnskapsregisteret en salgsinntektsvariabel, så vi anvender tersklene for salgsinntekt på driftsinntekt. I regnskapsloven har mikro/små foretak en øvre terskel på 168 millioner i salgsinntekter. Mellomstore har fra 168 til 580 millioner, og store har over dette. Dette er altså tersklene vi bruker for driftsinntekt.

[19] Commission Delegated Regulation 2022/2557 supplementing Directive (EU) 2022/2557 of the European Parliament and of the Council by establishing a list of essential services. Home-affairs.ec.europa.eu. (Vedlegg til CER-direktivet).

[20] 1 961 virksomheter i registeret over reelle rettighetshavere mangler næringskoder i enhetsregisteret. Disse faller ut av analysen, selv om noen kan være kritisk infrastruktur.

[21] Den nye definisjonen er mer presis i hvilke næringskoder som er inkludert. Definisjonen i 2025 besto av 15 næringskoder, mot årets 69. Slik det fremgår av vedleggene E og F, er imidlertid en mange av årets koder underkategorier, mens samtlige av fjorårets var hovedkategorier. For eksempel hadde vi med hele næringskode 49 i fjor, som inkluderte all transport, inkludert taxinæringen. I år ser vi kun på underkategorier som 49.120 passasjertransport med jernbane, 49.200 godstransport med jernbane og 49.500 rørtransport. Selv om dette totalt sett teller flere kategorier, gjør fingraderingen at vi kun ser på 120 virksomheter innen næringskodene under 49, heller enn alle 6 939 virksomhetene i hele næringskode 49. Med årets definisjon får vi likevel et større antall virksomheter. Den største økningen skyldes at vi har inkludert virksomheter innen 01 jordbruk, 03 fiske og akvakultur og fire koder fra 47 detaljhandel i analysen.

[22] Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (2026): Registrerte datasenteroperatører og datasentre. Nkom.no.

[23] Tveitdal, O. (2026). De største datasentrene i Norge eies fra skatteparadiser. Energiogklima.no.

[24] Teknologirådet (2026). Datasentre i Norge – vurderinger av samfunnsnytte. Teknologiradet.no.

[25] Doffin er DFØs database for informasjon om virksomheter som har vunnet offentlige anbudsrunder. Databasen inneholder kunngjøringer av offentlige anskaffelser og anskaffelser til forsyningssektoren i Norge. Forsyningssektoren gjelder vann- og energiforsyning, samt transport og telekommunikasjon. Tide studio har hjulpet oss med datagrunnlaget.

[26] Listen over næringskoder er utviklet i dialog med organisasjonen For Velferdsstaten.

[27] Tax Justice Norge (2025). Skjult eierskap i Norge, s. 34.

[28] Den tekniske utformingen kommer i stor grad av spesifiseringene i lov og forskrift for register over reelle rettighetshavere. Brønnøysundregistrene har utformet den tekniske løsningen i tråd med disse spesifiseringene.

[29] Dette ekskluderer for eksempel tilgang til personnumrene til reelle rettighetshavere.

[30] E-post-utveksling med Finansdepartementet.

[31] Kilden til denne innsikten er dialog mellom Brønnøysundregistrene og Finansdepartementet som Tax Justice Norge har fått tilgang til.

[32] Regjeringen vil gjøre det enklere å få vite hvem som eier aksjer. Regjeringen.no.

[33] Veland, J. (2025). EFTA-domstolen krever mer åpenhet fra Norge. Taxjustice.no.

[34] Innst. 365 L (2023-2024). Stortinget.no.

[35] Svar på spørsmål 134 fra Finanskomiteen/SVs fraksjon av 16.5.2025 i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2025.

Du finner vedlegg til rapporten på taxjustice.no

TJN Tax Justice Norge

